

Cum se îmbrățișează Islamul

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Dragul meu frate, este cu adevărat o mare binecuvântare și o favoare de la Allah faptul că El te-a călăuzit către Islam și te-a salvat de necredință, pentru că sunt mulți cei cărora nu le-a oferit călăuzirea pentru a cunoaște adevărata religie, așa cum sunt mulți cei care și-au dat seama că Islamul este adevăratul mesaj dar nu au primit

orientarea pentru a-l urma. De aceea trebuie să îi fii recunoscător lui Allah, fratele meu, pentru cadoul pe care ți l-a făcut. Cere-I să te mențină ferm în această religie până la întâlnirea cu El.

<https://islamhouse.com/433503>

- [Cum poți îmbrățișa Islamul](#)
 - [Introducere](#)
 - [Cum se îmbrățișează Islamul](#)
 - [Shahada \(Mărturisirea de credință\)](#)
 - [Condițiile Shahadei](#)
 - [Meritele iman-ului \(Credința în Allah\)](#)
 - [Credința în Îngeri](#)

- Meritele credinței în Îngeri
- Credința în Cărțile lui Allah
- Meritele credinței în Cărțile lui Allah
- Credința în Trimișii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!)
- Cine este Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?
- Meritele credinței în Trimișii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!)
- Credința în Ziua Judecării
- Meritele credinței în Ziua Judecării
- Credința în Qadaa' și Qadar (Destin și Predestinare)

- Meritele credinței în Qadaa' și Qadar
- Ce implică cea de a doua parte a mărturisirii de credință (Mohammed Rasul Allah)
- Ce trebuie să facă cineva după ce a rostit Shahada
- Rugăciunea (As-Salat)
- Dania obligatorie (Az-Zakat)
- Postul din luna Ramadan (As-Siyam)
- Pelerinajul la Mecca (Al-Hajj)
- Adorarea și supunerea în fața lui Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic)
- Efectele individuale și sociale ale adorării lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul)

- [Fapte prescrise în Islam](#)
- [Câteva dintre faptele interzise în Islam](#)
- [Câteva rugă speciale \(du'a\), cuvinte folosite pentru pomenirea lui Allah Al-Muta'ali \(Preaînaltul\) și etichete Islamice](#)
- [Sfaturi de la fratele vostru în Islam](#)

Cum poți îmbrățișa Islamul

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH
CENTER (EIRC)

& Alina Luminița Crăciun

Cum se îmbrățișează Islamul

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH
CENTER (EIRC)

& Alina Luminița Crăciun

Revizuit de:

Mariam Oana

© Drepturi de autor (Copyright):

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Dreptul de autor îi aparține scriitorului, cu excepția cazului când cartea se utilizează pentru distribuția gratuită, fără nicio adăugare, modificare sau eliminare a conținutului acesteia.

Introducere

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător

Toată lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah

Atotputernicul să aibă milă de ei în Ziua Judecății!

Musulmanul se simte extrem de fericit pentru călăuzirea pe care Allah i-a oferit-o și cu care binecuvântat. Îi cer lui Allah Al-Hadii (Călăuzitorul) să ne țină pe noi toți musulmanii fermi pe Calea Sa cea Dreaptă, în această mare religie[1] până când ne vom întâlni cu El, Preaînaltul și Preaslăvitul, fără a schimba nimic din ceea ce ne-a fost lăsat.

De fapt, un adevărat musulman simte o mare bucurie atunci când o persoană îmbrățișează Islamul, pentru că le dorește ceea ce este mai bun pentru cei din jurul său și își dorește ca

aceștia să trăiască asemeni lui: o viață plină de confort și bucurie, cu fericire spirituală și stabilitate mentală.

Acestea pot fi obținute cu ajutorul învățăturilor Islamului. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune [\[2\]](#) în Coranul cel Glorios:

„Pe cel ce face o faptă bună – bărbat ori femeie – și este credincios îl vom dărui Noi cu o viață bună. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.”

[Coran, [16:97](#)]

De asemenea, Allah Al-Ahad (Unicul) a clarificat și situația celor care nu cred în El, Preaînaltul și Preaslăvitul, și în ceea ce El a revelat.

Allah Al-Muta'ali spune în Coranul cel Sfânt:

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea[3] va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare. ~ El va zice: «Doamne, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător?» ~ Îi va zice lui (Allah Preaînaltul): «Așa cum versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești astăzi uitat!»” [Coran, 20:124-126]

Un adevărat musulman își dorește, de asemenea, să trăiască fericit în Viața de Apoi, unde încântările nu au sfârșit. Allah Al-'Aziz (Cel

Atotputernic) spune în Coranul cel Nobil:

„Însă aceia care cred și împlinesc fapte bune vor avea ca sălaş grădinile Firdawsului[4] ~ Și în veci vor petrece în ele și nu vor dori nicio schimbare.” [Coran, 18:107-108]

Sfârșitul vieții este inevitabil și va aduce cu sine fie fericirea eternă, fie remușcărilor interminabile. Acela care moare necredincios – căutăm adăpost la Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) și călăuzirea Sa – va intra în Focul Infernului pentru eternitate. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Cei care nu cred dintre oamenii Cărtii[5], ca și idolatrii, în veci vor petrece în Focul Gheenei. Aceștia sunt cei mai răi dintre toate făpturile.” [Coran, 98:6]

Dragii mei frați și surori, este, într-adevăr, o mare binecuvântare și un mare privilegiu de la Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) faptul că El te-a călăuzit către Islam și te-a salvat de necredință, pentru că pe mulți nu i-a călăuzit pentru a recunoaște adevărata religie, și sunt alții care și-au dat seama că Islamul este adevăratul Mesaj, dar nu au primit călăuzirea pentru a îl urma. De aceea, trebuie să îi mulțumești lui Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic),

fratele meu, pentru privilegiul oferit și cadoul pe care ți l-a făcut. Cere-I să te mențină ferm în această religie până te vei întâlni cu El. Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Glorios:

„Ei îți amintesc că și-au făcut cinste îmbrățișând Islamul. Spune: «Nu-mi faceți nicio cinste cu Islamul vostru! Dimpotrivă, Allah v-a făcut vouă cinste prin aceea că v-a călăuzit spre credință, dacă voi sunteți adevărați!»” [Coran, 49:17]

Cu toții avem nevoie de Allah Al-Ahad (Unicul), care spune în Coranul cel Glorios:

„O, oameni! Voi sunteți săraci [și aveți nevoie] de Allah, iar Allah este Al-Ghaniyy, Al-hamid [Cel De ajuns pentru Sine și Cel Vrednic de Laudă].” [Coran, 35:15]

Allah Al-'Azim (Cel Măreț) nu are nevoie de noi: nici nu beneficiază de pe urma ascultării și devotamentului nostru, nici nu este afectat de necredința și neascultarea noastră. Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) spune în Coranul cel Glorios:

„Dacă nu credeți [după ce ați văzut semnele], Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi. Însă, dacă voi sunteți

mulțumitori, aceasta Îi place Lui...”
[Coran, 39:7]

De asemenea, într-un hadith
Qudsi[6] găsim:

„Allah a spus: «O, robii mei!
Într-adevăr Mi-am interzis nedreptatea
Mie însumi și am interzis-o între voi,
așa că nu fiți nedrepti unii cu ceilalți.
O, robii mei! Toți sunteți pierduți, mai
puțin cei pe care Eu îi călăuzesc, așa că
cereți-Mi Mie călăuzire și vă voi
călăuzi. O, robii mei! Toți sunteți
înfometați, mai puțin cei cărora le-am
dat să mănânce, așa că cereți-Mi
alimente și vă voi hrăni. O, robii mei!
Toți sunteți goi, mai puțin cei pe care
i-am îmbrăcat, așa că cereți-Mi

veșminte și Eu vă voi îmbrăca. O, robii mei! Comiteți păcate noaptea și ziua, și Eu vi le iert pe toate, așa că cereți-Mi Mie iertare și Eu vă voi ierta. O, robii mei! Nu veți putea atinge un rău cu care să îmi puteți dăuna, nici nu veți avea vreun beneficiu cu care să am vreun câștig din aceasta. O, robii mei! Dacă primul și ultimul dintre voi, oameni și djinni[7], ați fi atât de pioși cât inima celui mai pios, asta nu ar adăuga nimic Regatului Meu. O, robii mei! Dacă primul și ultimul dintre voi, oameni și djinni, ați fi atât de corupți cât inima celui mai corupt, nu ar micșora cu nimic Regatul Meu. O, robii mei! Dacă primul și ultimul dintre voi, oameni și djinni, v-ați reuni

într-un loc, cerându-Mi și Eu acordând la fiecare ceea ce a cerut, nu ar scădea ceea ce posed, așa cum nu scade nivelul mării dacă un ac este aruncat în ea. O, robii mei! Cu adevărat sunt faptele voastre cele pe care le calculez și pe care apoi le răsplătesc. Cine va găsi bine (răsplata pentru faptele lui bune) să îl laude pe Allah, și cine va găsi rău (pedeapsa pentru păcatele lui) să nu îi reproșeze aceasta altcuiva decât lui însuși.» (Muslim)

Cum se îmbrățișează Islamul

Nu există ritualuri sau obiceiuri specifice care trebuie realizate pentru a îmbrățișa Islamul, și nici vreun loc anume sau obligația ca de față să fie

cât mai multe persoane, deoarece, în Islam, fiecare persoană are o relație directă cu Domnul ei, fără intermediari.

De asemenea, nu sunt necesare mari eforturi pentru a intra în religie; pur și simplu trebuie rostite câteva cuvinte, ușor de pronunțat, dar care au o mare însemnătate. Acela care a decis să devină musulman trebuie să spună Shahada[8], care semnifică:

Ash-hadu an laa ilaha illa Allah wa
ash-hadu anna Mohammedan 'abd-
Allahu wa rasuluhu

Aceasta este mărturisirea de credință și înseamnă:

„Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah, și mărturisesc că Mohammed este Robul și Trimisul Său.”

Această mărturisire de credință este cheia pentru a intra în Islam; iar cei ce o rostesc vor considera toate celelalte religii ca fiind diferite de credința sa. Prin această declarație, se vor bucura de drepturile pe care le au musulmanii și trebuie să îndeplinească toate obligațiile pe care le are comunitatea musulmană (**Ummah**). Bogățiile, onoarea și sângele lor devin sfinte, în afară de acele cazuri speciale în care religia Islamică trebuie să mijlocească.

Este adevărat că o persoană este considerată a fi musulmană pentru acțiunile lui, deci pentru ceea ce este exterio și că numai Allah Al-Khabir (**Cel care cunoaște totul**) știe ce este cu adevărat în inima fiecăruia; fapt pentru care, persoana care rostește Shahada trebuie să cunoască semnificația acesteia, pentru a face totul în concordanță cu aceasta.

Shahada (Mărturisirea de credință)

Semnificația primei părți a mărturisirii de credință: „Laa Ilaha Illa Allah”

Aceasta frază stă la baza Tawhid-ului[9]. Pentru acest concept, Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) a adus

la viață propia Creație, și, de asemenea, pentru aceasta a creat Jannah (Paradisul) și Jahannam (Focul Infernului). Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Glorios:

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]

Aceasta este credința la care toți Profeșii și Trimișii (Pacea lui Allah fie asupra lor!), de la Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și până la ultimul dintre ei, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au chemat. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Sfânt:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-**i revelăm lui:**
«Nu există altă divinitate în afară d
e Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»”
[Coran, 21:25]

Semnificațiile primei părți a
mărturisirii de credință

Aceasta presupune următoarele
lucruri:

- Allah Al-Khaliq (**Creatorul**)
este Creatorul a tot ceea ce există. El,
Preaînaltul și Preaslăvitul, **spune în**
Coranul cel Nobil:

„Acesta este Allah, Domnul
vostru! Nu există altă divinitate în
afară de El, Cel care le-a făcut pe

toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!” [Coran, 6:102]

- Allah Al-Qahhar (**Stăpânul Atoputernic**) este Stăpânul tuturor lucrurilor și Cel care dispune de toate lucrurile[10]. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, **spune în Coranul cel Glorios:**

„Domnul vostru este Allah, care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron. El face ca noaptea să învăluie ziua, urmându-i degrabă. [El a creat] Soarele, Luna și stelele supuse poruncii Sale. Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea. Binecuvântat

este Allah, Domnul lumilor!” [Coran, 7:54]

- Allah Al-Ahad (**Unicul**) este Unicul demn de a fi adorat[11]. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune în **Coranul cel Nobil**:

„Într-adevăr, ai lui Allah sunt atât cei din Cer, cât și cei de pe Pământ. Și ce urmează aceia care invocă semeni în locul lui Allah? Ei nu urmează decât bănuieli și nu fac ei altceva decât să mintă.” [Coran, 10:66]

- Ale lui Allah Al-Ahad (**Unicul**) sunt cele mai frumoase Nume și Atribute, care atestă perfecțiunea. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, este departe

de orice imperfecțiune[12]. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune:

„Ale lui Allah sunt numele cele mai frumoase[13]! Chemați-L cu ele și depărtați-vă de aceia care schimonosesc numele Lui! Ei vor fi răsplătiți după ceea ce fac.”

[Coran,7:180]

Condițiile Shahadei

Nu este suficientă rostirea Shahadei pentru ca această să fie acceptată de către Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**). Este o cheie care deschide porțile către Paradis, însă, pentru ca aceasta să funcționeze, trebuie să fie folosită într-un mod

corect. Shahada trebuie să îndeplinească următoarele condiții pentru a fi acceptată de către Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**):

- Cunoaștere: aceasta înseamnă recunoașterea faptului că tot ceea ce este adorat în afară de Allah este fals. Nu există altă divinitate demnă de adorare cu excepția de Allah Al-Ahad (**Unicul**). Allah este Unicul care merită toate tipurile de adorare, precum Rugăciunea (**As-Salah**), implorările (**du'a**), speranța, sacrificiul unui animal pentru hrană, promisiunile etc.

Orice persoană care realizează un act de adorare altcuiva sau la altceva în afară de Allah Al-Ahad

(Unicul), având intenția de a-l adora sau înălța pe acesta, a comis un act de kufur[14], chiar dacă a rostit Shahada.

- Certitudine: inima trebuie să aibă certitudinea fermă a cunoașterii semnificațiilor mărturisirii de credință. Certitudinea este opusul îndoielii, motiv pentru care nu au loc nici îndoiala, nici slăbiciunea în credință. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune:

„Dreptcredincioși sunt numai aceia care cred în Allah și în Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile și cu sufletele lor, pe Calea lui Allah. Aceștia sunt cei sinceri.” [Coran, 49:15]

- Acceptare: cel care face mărturisirea de credință trebuie să accepte complet condițiile Shahadei, cu tot ceea ce implică acestea, și să nu le respingă[15]. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune:

„Când li s-a zis lor «Nu există altă divinitate afară de Allah», ei s-au semețit.” [Coran, 37:35]

- Supunere: aceasta înseamnă ascultare și acțiunea conform celor cerute de Shahada[16]. Musulmanul trebuie să îndeplinească ceea ce Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) a poruncit și să se abțină de la cele pe care El, Preaînaltul și Preaslăvitul, le-a interzis. Allah Al-Ahad (Unicul) spune:

„Acela care supune fața sa lui Allah și este binefăcător (ca un Muhsin[17]), acela s-a prins de toarta cea mai trainică. La Allah se află sfârșitul [tuturor] lucrurilor.” [Coran, 31:22]

- Veridicitate: persoana trebuie să pronunțe Shahada cu sinceritate[18]. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune:

„... Rostesc cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor...” [Coran, 48:11]

- Sinceritate în adorare: persoana care a făcut Shahada trebuie să dedice toate actele de adorare, cu sinceritate, doar lui Allah Al-

Ahad(**Unicul**)[19]. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune în Coranul cel Sfânt:

„Și nu li s-a poruncit lor decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui, să împlinească Rugăciunea [As-Salat] și să achite Dania [Az-Zakat]. Și aceasta este credința [comunității] celei drepte.” [Coran, 98:5]

- Dragoste: persoana care face mărturisirea de credință trebuie să iubească Shahada și tot ceea ce implică aceasta. De asemenea, trebuie să îi iubească pe Allah Al-Ahad (**Unicul**) și pe Trimisul Lui (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra**

sa!), ca și pe robii Săi cei pioși.

Aceasta trebuie să se îndepărteze de cei ce dau dovadă de ură față de Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) și de Trimisul Lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Întotdeauna trebuie să facem ceea ce știm că Allah Al-Ahad (Unicul) și Profetul Lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) iubesc, chiar dacă aceasta nu coincide cu dorințele noastre. Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) spune în Coranul cel Glorios:

„Spune: «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voltri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care

sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe Calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu porunca Sa!» Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți!” [Coran, 9:24]

Shahada necesită, de asemenea, ca Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) să fie Singurul care legiferează, fie în chestiuni de adorare, fie în cele legate de relații între persoane, atât individuale, cât și publice.

Doar Allah Al-Ahad (Unicul) are dreptul de a numi un lucru ca fiind interzis sau permis. Trimisul Lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa!) s-a dedicat exclusiv sarcinii de a explica și clarifica Legile Domnului lui. Allah Al-Khabir (Cel care cunoaște toate) spune:

„... Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!” [Coran, 59:7]

Meritele iman-ului (Credința în Allah)

- Când cineva îndeplinește condițiile cerute de Shahada se eliberează de la adorarea plăcerilor acestor vieți, omenești, și persoana își dedică toate actele de adorare

Creatorului său, Stăpânul lumilor.
Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în
Coranul cel Glorios:

„Dacă tu îi întrebi cine a creat
Cerurile și Pământul, **ei vor răspunde:**
«Allah!» Spune: «Îi vedeți voi pe aceia
pe care-i invocați, afară de Allah?
Dacă Allah îmi voiește mie un rău, pot
ei să risipească răul Lui? Sau dacă El
îmi voiește o îndurare, pot ei să
împiedice îndurarea Lui?» Spune:
«Allah îmi este de ajuns și în El se
încred aceia care se încred!»” [Coran,
39:38]

● Credința aduce cu sine pace
în inimă, minte și suflet. Allah Al-

Majid (Cel Demn de laudă) spune în Coranul cel Glorios:

„«Pe cei ce cred și ale căror inimi sunt liniștite întru pomenirea lui Allah», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Coran, 13:28]

- De asemenea, aceasta implică o mare senzație de siguranță, pentru că știm că întotdeauna avem pe Cineva la care putem apela în momentele dificile. Allah Al-Ahad (Unicul) spune:

„Și când răul vă va ajunge pe mare, răătăcesc departe aceia pe care voi îi chemați, afară de El. Dar după ce El vă mântuiește, aducându-vă pe

uscat, voi vă întoarceți [de la El], căci omul este nerecunoscător!” [Coran, 17:67]

- Un sentiment de veselie spirituală adus de adorarea Unicului Allah. Aceasta se petrece, pentru că obiectivul oricărui musulman este acela de a ajunge în Jannah (Paradis), lucru ce nu poate fi obținut decât după moarte. Atunci, îl vedem încercând în mod persistent să își atingă țelul prin fapte bune, dedicând toate actele de adorare sincere și pure lui Allah. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune:

„Spune: «Într-adevăr, Rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi

aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor! El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani!» [Coran, 6:162-163]

- Călăuzirea și succesul pe care Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) le dă celor ce cred în El, Preaslăvitul și Preaînaltul. În Coranul cel Glorios, găsim:

„... Iar acei care cred în Allah, El îi va călăuzi inima...”
[Coran, 64:11]

- Iubirea pentru faptele bune și îndemnul celorlalți să le realizeze, de asemenea. Allah Al-Ahad (Unicul) spune:

„Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea.” [Coran, 99:7]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, acela care determină pe cineva să facă un lucru bun, este ca și cum l-ar fi realizat chiar el (de aceea, primește aceeași răsplată).” (Tirmidhi)

Acela care crede în Allah Al-Ahad (Unicul) trebuie să creadă, de asemenea, în lucrurile despre care ne informează, iar printre acestea sunt următoarele:

Credința în Îngeri

Musulmanul trebuie să creadă că Îngerii (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**) sunt creațiile lui Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) și că nimeni nu știe numărul lor exact în afară de El, Preslăvitul și Preamărețul. Ei aparțin lumii invizibilului și Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) i-a creat pentru a-L adora și pentru a-L asculta. Ei îndeplinesc toate ordinele lui Allah Al-Ahad (**Unicul**): ei observă, protejează și păzesc tot Universul și creaturile din el, în acord cu cele desemnate de Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) și ordinele Sale. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Mesia nu se va dezice niciodată de a-i fi rob lui Allah și nici Îngerii apropiați...” [Coran, 4:172]

Îngerii (Pacea lui Allah fie asupra lor!) acționează ca emisari între Allah Al-Ahad (Unicul) și Trimișii Lui (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune:

„A coborât cu el Duhul cel credincios. ~ Peste inima ta, pentru ca tu să fii dintre prevenitori, ~ Într-o limbă arabă limpede.” [Coran, 26:193-195]

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) le încredințează Îngerilor (Pacea lui Allah fie asupra lor!) responsabilități speciale

și ei fac ceea ce li se poruncește. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune:

„Se tem de Domnul lor, de deasupra lor, și fac ceea ce li se poruncește.” [Coran, **16:50**]

Îngerii (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**) nu sunt companioni, asociați sau rivali ai lui Allah Al-Ahad (**Unicul**), nu sunt fiii Lui, însă trebuie iubiți și respectați. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Sfânt:

„Ei zic: «**Cel Milostiv și-a luat un fiu!**» Mărire Lui! Însă ei nu sunt decât niște robi ținuți în cinste. ~ Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei purced

numai după porunca Lui.” [Coran, 21:26-27]

Ei își ocupă timpul adorându-L și ascultându-L pe Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul), glorificându-L și înălțându-L. Allah Al-Ahad (unicul) spune:

„Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să se domolească[20].”
[Coran, 21:20]

Îngerii (Pacea lui Allah fie asupra lor !) au fost creați din lumină. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Îngerii au fost creați din lumină, djinii din flăcări de foc fără

fum și Adam a fost creat din ceea ce știți deja (lut). » (Muslim)

În ciuda faptului că au fost creați din lumină, ei nu pot fi văzuți. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) le-a dat posibilitatea de a-și schimba înfățișarea pentru a putea fi văzuți în unele ocazii speciale. Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) ne-a informat că Îngerul Jibril (Gavriil – Pacea lui Allah fie asupra sa !) a apărut în fața lui Mariam (Maria – Allah să fie mulțumit de ea!) cu înfățișarea unui bărbat:

„Și a pus între ea și între ei un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru[21], care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat. ~ A zis

ea: «Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, [nu te apropia de mine]!» ~ I-a răspuns el: «Eu sunt numai un trimis al Domnului tău, ca să-ți vestesc un prunc curat!»” [Coran, 19:17-19]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa !) l-a văzut pe Îngerul Jibril (Pacea lui Allah fie asupra sa !) cu forma sa reală, așa cum a fost creat : avea șase sute de aripi și acoperea soarele cu mărimea lui.

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) ne-a informat despre numele și sarcinile câtorva dintre Îngeri (Pacea lui Allah fie asupra lor!); de exemplu, Îngerul

Jibril (Pacea lui Allah fie asupra sa!) are responsabilitatea de a transmite revelația. Allah Al-Ahad (Unicul) spune:

„Iar el este o revelație de la Stăpânul lumilor. ~ A coborât cu el Duhul cel credincios [22] ~ Peste inima ta, pentru ca tu să fii dintre prevenitori.” [Coran, 26:192-194]

Îngerul Israfil (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este Îngerul care are sarcina de a sufla în Trâmbiță în Ziua Învierii, în timp ce Mikail (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este responsabil de ploaie și vegetație. Fiecărei ființe umane îi sunt alocați doi Îngeri: unul care înregistrează faptele lui bune și

altul care înregistrează păcatele lui.
Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic)
spune:

„Când cei doi primitori[23]
primesc, stând [unul] în dreapta și
[celălalt] în stânga.” [Coran, 50:17]

Îngerul morții (Malakul-Maut –
Pacea lui Allah fie asupra sa!) este cel
care are responsabilitatea de a lua
sufletele oamenilor în momentul
decesului. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul)
spune:

„Spune: «Vă va lua Îngerul
morții căruia i-au fost încredințate
sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși

înapoi la Domnul vostru».” [Coran, 32:11]

Îngerul Malik (Pacea lui Allah fie asupra sa!) este Paznicul Infernului. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Și ei vor striga: «O, Malik! Să ne piardă Domnul tău!» Iar el le va răspunde: «Voi veți rămâne astfel [veșnic]!»” [Coran, 43:77]

Îngerul Radwan (Pacea lui Allah fie asupra sa !) este Gardianul Jannei[24], și sunt alții responsabili cu îngrijirea oamenilor. Există alți Îngeri (Pacea lui Allah fie asupra sa !), și fiecare are o sarcină alocată. Unii au

fost menționat și în Sfântul Coran, și în Sunnah[25], iar alții nu, dar trebuie să credem în ei toți.

Meritele credinței în Îngeri

- Credinciosul poate înțelege imensitatea lui Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**), Puterea Înțelepciunea, Cunoașterea Lui ce acoperă totul, atunci când observăm creația Lui, care este dovada Măreției Creatorului ei.
- Când musulmanul știe că sunt niște Îngeri (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**) care înregistrează tot ceea ce spune și face, și că toate acțiunile sunt în favoarea sau împotriva lui, va fi mai dispus să realizeze fapte bune și se

va îndepărta de păcate, fie că este singur sau în public. ● Musulmanul se protejează de credința în superstiții și povești.

● Persoana recunoaște Mila pe care Allah Ar-Rahman (**Cel Milostiv**) o arată robilor Săi, din moment ce Allah Al-Ahad (**Unicul**) îi alocă fiecărui individ Îngeri (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**), care îl protejează și îi îngrijesc de problemele pe care aceștia le au.

Credința în Cărțile lui Allah

Musulmanul trebuie să creadă că Allah Al-Ahad (**Unicul**) a revelat Cărțile Sfinte Trimișilor Săi (**Pacea lui**

Allah fie asupra sa!) pentru a călăuzi omenirea. Aceste Cărți nu conțineau decât adevărul pentru timpul în care au fost revelate. Aceste texte invită oamenii să creadă în Unicitatea lui Allah și în faptul că El este Creatorul, Suveranul și Stăpânul, și că Lui îi corespund cele mai frumoase Nume și Atribute. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune:

„Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate...” [Coran, 57:25]

Dintre aceste Cărți Sfinte,
amintim:

● Paginile Sfinte ale lui Ibrahim (Avraam – Pacea lui Allah fie asupra sa!), și Musa (Moise – Pacea lui Allah fie asupra sa!). Coranul cel Nobil a oferit scurte idei despre conținutul acestor Cărți, precum:

„Sau oare i s-a vestit lui ce se află în foile lui Moise ~ Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință [făgăduința lui de a transmite] ~ Că niciun suflet nu va purta povara altuia ~ Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit. ~ Și că agoniseala lui se va vedea, ~ Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită? ~ Și că la Domnul tău este întoarcerea?” [Coran, 53:36-42]

- Tora: este Cartea Sfântă care i-a fost revelată Profetului Musa (Moise – Pacea lui Allah fie asupra sa!), după cum Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune:

„Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă și lumină. După ea judecă Profeții cei supuși voinței lui Allah, rabinii și învățații, pentru cei care s-au iudaizat, căci lor li s-a încredințat spre păstrare Scriptura lui Allah și ei sunt martori pentru ea. Ci nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă de Mine. Și nu vindeți Semnele Mele pentru un preț de nimic. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt necredincioși.”

[Coran, 5:44]

- Zabur (**Psalmii**): este Cartea care i-a fost revelată Profetului Dawud (**David – Pacea lui Allah fie asupra sa!**), după cum Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) ne spune:

„...și i-am dat lui David Psalmii.” [Coran, 4:163]

- Injil (**Evangelia**): este Cartea care i-a fost revelată Profetului Isa (**Isus – Pacea lui Allah fie asupra sa!**), după cum Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune în Coranul cel Sfânt:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind [Tora] care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evangelia, în care este călăuzire și

lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.”

[Coran, 5:46]

Un musulman trebuie să creadă în toate Cărțile Sfinte și în faptul că provin de la Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul), dar nu îi este permis să urmeze legile lor, pentru că aceste Cărți au fost revelate pentru anumite comunități, în momente particulare. Coranul cel Sfânt a explicat câteva dintre cele ce se regăsesc în Tora și în Injil, precum Profeția despre Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„... A grăit [Allah]: «Cu pedeapsa Mea îi ajung pe cei care voiesc Eu, iar îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile. Și Eu voi prescrie pentru aceia care au frică și achită Dania [Az-Zakat] și cei care cred în semnele Noastre, ~ Pentru aceia care îl urmează pe Trimis, Profetul neînvățat, despre care află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate[26] și-i ușurează pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el și îl susțin și îl ajută și urmează lumina[27] care a fost

pogorâtă cu el, aceia vor fi izbânditori».” [Coran, 7:156-157]

● Coranul cel Nobil: cu privire la acesta, **musulmanul trebuie să creadă următoarele lucruri:**

a. Coranul cel Sfânt este Cuvântul lui Allah, pe care Îngerul Jibril (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**) l-a transmis Profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), în limba arabă. Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune:

„Iar el este o revelație de la Stăpânul lumilor. ~ A coborât cu el Duhul cel credincios ~ Peste inima ta, pentru ca tu să fii dintre prevenitori, ~

într-o limbă arabă limpede.” [Coran, 26:192-195]

b. Musulmanul trebuie să creadă că Nobilul Coran este ultima Carte Sfântă, care confirmă textele anterioare ce proclamau Mesajul Unicității și obligația de a Îl adora și asculta pe Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**). Toate Cărțile anterioare au fost abrogate de către Coran. Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune în Coranul cel Glorios:

„El ți-a pogorât Cartea cu Adevărul [Coranul], întărindu-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora și Evanghelia, ~ Mai înainte, drept călăuză pentru oameni și a pogorât

Îndreptarul [Al-Furqan]. Cei care nu cred în semnele lui Allah vor avea parte de chin aspru. Allah este Atotputernic ['Aziz] [și] Dătător de pedeapsă!” [Coran, 3:3-4]

c. Credinciosul trebuie să creadă că Nobilul Coran conține toate Legile Divine. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Sfânt:

„... În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!...” [Coran, 5:3]

d. Musulmanul are obligația de a crede că Sfântul Coran a fost revelat pentru întreaga umanitate și nu unei comunități în mod special, așa cum au fost toate Cărțile Sfinte anterioare. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Nobil:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni un știu.” [Coran, **34:28**]

e. Credinciosul trebuie să creadă că Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) a păzit Coranul de orice distorsionare, alterare, adăugare sau omisiune, **după cum spune în Coranul cel Glorios:**

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Coran, 15:9]

Meritele credinței în Cărțile lui Allah

- Musulmanul își dă seama de Mila și Dragostea pe care Allah Al-Ahad (**Unicul**) o are față de robii Lui, având în vedere că le-a revelat Cărți care să îi călăuzească spre Drumul care duce la mulțumirea Lui. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, a salvat toată umanitatea de confuzia și răul lui Sheitan[28].

- Musulmanul este martorul măreței Înțelepciuni a lui Allah, fiindcă

a dat fiecărei comunități un cod de legi potrivit pentru perioada în care se afla aceasta.

- Este o metodă de a distinge între adevărații credincioși de cei care nu sunt. Este datoria celor care cred în propria Carte să creadă și în celelalte Cărți Sfinte revelate.

- Aceasta înmulțește faptele bune ale credincioșilor: cineva care este convins de Cartea lui și de Cărțile care au urmat-o vor avea o răsplată dublă. Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Aceia cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el, **aceia cred în**

el; ~ Și când li se recită lor zic ei: «Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi I-am fost supuși [lui Allah] înainte de [venirea] lui.»; ~ Aceștia vor fi dăruți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.” [Coran, 28:52-54]

Ali (Preaînaltul)

Credința în Trimișii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!)

Este obligația fiecărui musulman să creadă că Allah Al-Ahad (Unicul) i-a ales pe cei mai buni

oameni ai umanității pentru a fi Trimișii Săi (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**) pentru întreaga sa creație, dându-le Legislații specifice, pentru a-L adora și a-L asculta, și pentru a stabili religia și Unicitatea Sa. Le-a ordonat Trimișilor Săi (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**) să propovăduiască Mesajul Său printre oameni, pentru ca aceștia să nu aibă nicio dovadă împotriva lui Allah Al-Muta'mai apoi.

Ei sunt emisari de vești bune despre răsplățile lui Allah Al-Ahad (**Unicul**) și Paradisul promis celor care fac bine, care este rezervat celor care cred în ei și în învățăturile lor. Sunt trimiși, de asemenea, ca să îi atenționeze pe cei din comunitatea lor,

să îi avertizeze de Mânia lui Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) și de pedeapsa Lui, rezervată pentru cei ce nu cred în ei și în ceea ce ei au adus, după cum găsim în Coranul cel Glorios:

„Noi nu-i trimitem pe Trimiși decât ca vestitori de bine și prevestitori, iar aceia care cred și îndreaptă [faptele lor] nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți. ~ Însă pe cei ce țin drept mincinoase semnele Noastre îi va atinge chinul, pentru că ei săvârșesc nelegiuiri.” [Coran, 6:48-49]

Au fost mulți Profeti și Trimiși (Pacea lui Allah fie asupra lor!); însă nimeni nu știe numărul lor exact în afară de Allah Al-Ahad (Unicul). El,

Preaînaltul și Preaslăvitul, **spune în Coranul cel Nobil:**

„Noi am trimis Trimiși și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit...” [Coran, 40:78]

Musulmanul trebuie să creadă în toți Profeții (**Pacea lui Allah fie asupra lor !**) și mai ales în faptul că ei au fost ființe umane și nu supranaturale. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Gloris:

„Nu am trimis înainte de tine decât numai bărbați cărora le-am revelat. Întrebați-i pe oamenii

Cărții[29], dacă voi nu știți! ~ Noi nu i-am făcut pe ei niște trupuri care nu mănâncă hrană și ei nu au fost veșnici.” [Coran, 21:7-8]

Nu aveau atribute sau nume precum cele ale lui Allah Al-Ahad (Unicul), nu puteau beneficia de ceva sau face rău nimănui. Nu aveau control peste Univers și nu puteau face cu acesta ceea ce doreau. Nu puteau realiza niciunul dintre lucrurile pe care numai Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) le poate realiza. El, preamărețul și Preaslăvitul, spune în Coranul cel Glorios:

„Spune: «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio

stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aş fi ştiut necunoscutul, aş avea prisosință de bunuri li nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.» [Coran, 7:188]

Dacă un musulman ar crede numai în unii dintre Profeți (Pacea lui Allah fie asupra lor!), dar în alții nu, ar comite un act de Kufir (necredință) și ar ieși din Islam. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Sfânt:

„Aceia care nu cred în Allah și în Trimișii Săi și vor să-l separe pe Allah de Trimișii Săi, zicând: «Noi

credem în unii dintre ei, dar nu credem în alții.» și voiesc să găsească un drum de mijloc, ~ Aceia sunt în adevăr necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi osândă rușinoasă.” [Coran, 4:150-151]

Allah Al-Ahad (Unicul) îi numește pe unii dintre Trimiși cu numele de „Ulul-'Azm” (cei cu o puternică determinare). Ei erau cei mai perseverenți în dorința de a face să ajungă Mesajul Divin la oameni și aceasta prin răbdarea și fermitatea lor. Aceștia au fost Nuh (Noe), Ibrahim (Avraam), Musa (Moise), Isa (Iisus), și Mohammed, fie ca Allah să îi binecuvânteze și să îi protejeze de orice rău.

Primul dintre ei a fost Noe (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) spune în Coranul cel Glorios:

„Noi ți-am revelat ție după cum am revelat și lui Noe și Profeților de după el, precum Le-am revelat și lui Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și seminițiilor și lui Isus, Iov și lui Iona, Aaron și lui Solomon, și i-am dat lui David Psalmii.” [Coran, 4:163]

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost ultimul Trimis; niciun altul nu va mai veni după el până în Ziua Judecății. Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Sfânt:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor, și Allah este Atoateștiutor.” [Coran, 33:40]

Religia lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa! a abrogat toate religiile anterioare. Este completă și finală, o religie a adevărului, cea care trebuie în mod obligatoriu urmată, și așa va fi până la Ceasul Final.

Cine este Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

Numele lui era Mohammed ibn[30] Abdullah ibn Abdul-Muttalib ibn Hashim. Kuniyah[31] lui era Abdul-Qasim (după numele unuia dintre fiii săi). Aparținea tribului arab Quraish, ai cărui strămoși datează din epoca lui 'Adnan, care era unul dintre fiii lui Ismail (Ismael), Trimisul lui Allah, și fiul lui Ibrahim (Avraam), Jalil-ul[32] lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Allah a ales tribul lui Kinanah dintre toate triburile fiilor lui Ismael; i-a ales pe Quraish dintre toate triburile lui Kinanah; a ales Banu Hashim dintre toate familiile

Quraish; și m-a ales pe mine din familia Banu Hashim.” (Muslim)

A primit prima revelație de la Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) la vârsta de patruzeci de ani și a rămas în orașul Mecca pentru încă treisprezece ani, invitând lumea să creadă în Unicitatea lui Allah. După aceea, a emigrat în orașul Medina, unde a continuat să cheme oamenii la Islam. Acolo, Allah Al-Ahad (Unicul) i-a revelat Legile restante. A ajuns să cucerească Mecca la opt ani după emigrarea lui și a decedat la vârsta de șaiszeci și trei de ani, după ce Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) terminase de revelat tot Sfântul Coran. Toate Legile religiei au fost revelate, completate și

perfecționate, astfel, prin Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Meritele credinței în Trimișii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!)

- Musulmanul observă Mila și Dragostea lui Allah Al-Ahad (Unicul) pentru robii Lui, fapt pentru care Le-a trimis Profeti (Pacea lui Allah fie asupra lor!) care să le transmită religia Lui și ca exemplu demn de urmat pentru toți ceilalți.

- Distingerea adevăraților credincioși, sinceri în credința lor, de ceilalți, din moment ce este obligația

celui ce crede în propriul Trimis să creadă și în ceilalți Trimiși menționați în Cartea lui.

- Cei ce cred în Trimișii lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!) și cred, de asemenea, în Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și vor înălța menționarea lui (atunci când ascultă numele lui), vor primi o răsplată multiplicată pentru aceasta.

Credința în Ziua Judecării

Musulmanul trebuie să creadă că viața sa pe această lume va ajunge la final. Allah Al-'Alaa

(Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri.” [Coran, 55:26]

În momentul în care Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) va dori ca această lume să se termine, îi va ordona Îngerului Israfil (Pacea lui Allah fie asupra sa!) să sufle în trâmbiță. Când acest lucru se va întâmpla, totul pe Pământ va pieri. Apoi, îi va ordona să sufle din nou și atunci toți cei care au existat de la Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) și până la momentul acela se vor ridica din mormintele lor, în toată lumea.

Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Și atunci când se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ, afară de cei care va voi Allah. Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.” [Coran, [39:68](#)]

Credința în Ziua Judecării implică credința în toate cele despre care Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) și Trimisul Lui (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) ne-au informat:

1. **Credința în viața din Barzakh:** aceasta este o perioadă ce

durează de la momentul morții și până în Ziua Învierii. În ea, credinciosul va avea parte de plăceri, în timp ce necredincioșii vor fi pedepsiți. Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Focul la care ei vor fi expuși dimineața și seara. Iar în Ziua când va sosi Ceasul, [se va zice]: «**Faceți să intre clanul lui Faraon la osânda cea mai aspră!**»” [Coran, 40:46]

2. **Credința în reînviere:** Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) va reînvia toată umanitatea, dezbrăcați, descălțați și fără circumcizie. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, **spune în Coranul cel Nobil:**

„Aceia care nu au crezut, au pretins că ei nu vor mai fi înviați. Spune: «Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi înviați și apoi vi se va vesti vouă ceea ce ați făcut! Și acesta este un lucru ușor pentru Allah.»” [Coran, 64:7]

3. **Credința în adunarea din Ziua Judecării:** Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) va reuni întreaga creație și îi va chema pe toți să dea socoteală pentru faptele lor. Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Glorios:

„Și într-o zi vom face Noi să plece munții din loc și vei vedea pământul neted și-i vom aduna pe toți,

fără să lăsăm pe niciunul dintre ei.” [Coran, 18:47]

4. Credința că oamenii vor fi convocați în fața lui Allah Al-'Aziz (Atotputernicul) în rânduri: Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău în rând. «Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi, cu toate că ați pretins că Noi nu vom împlini făgăduința Noastră!»” [Coran, 18:48]

5. Credința că mâinile și picioarele noastre vor oferi mărturie

pentru noi: Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Nobil:

„Astfel încât, atunci când vor ajunge la el, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor, și pieile lor, pentru ceea ce ei au săvârșit. ~ **Și vor grăi ei către pieile lor: «De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?»**, iar ele le vor răspunde: «Ne-a făcut să grăim Allah, Cel care face să grăiască toate lucrurile. El v-a creat pe voi întâia oară și la El veți fi întorși! Voi nu v-ați putut ascunde, ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți.»

[Coran, **41:20-22**]

6. Credința în interogatoriul din Ziua Judecării: Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Sfânt:

„Și opriți-i pe ei, pentru că ei trebuie să fie întrebați! ~ De ce nu vă ajutați voi unii altora? ~ Dar în Ziua aceea vor fi ei supuși.” [Coran, 37:24-26]

7. Credința în Sirat (Podul peste Infern) peste care toți trebuie să treacă: Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Și nu se află nimeni printre voi care să nu treacă pe acolo. Aceasta este o hotărâre nestrămutată a Domnului tău.” [Coran, 19:71]

8. **Credința în calcularea faptelor:** Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) va chema oamenii ca să dea socoteală pentru ceea ce au făcut și pentru a răsplăti pe cei ce au făcut bine așa cum merită, pentru credința și ascultarea lor față de Trimiși (**Pacea lui Allah fie asupra lor!**); și pentru a îi pedepsi pe cei ce au făcut rău. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„În Ziua Învierii, Noi vom pune Balanța dreaptă și niciun suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin. Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unui bob de muștar, Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.” [Coran, [21:47](#)]

9. Credința în înmânarea Cărților și Pergamentelor (unde se înregistrează faptele): Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Nobil:

„În ceea ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea în dreapta sa, ~ Cu acela se va face socoteală ușoară ~ Și el se va întoarce la familia sa bucuros. ~ Însă în ceea ce-l privește pe acela căruia cartea sa i se va da prin spatele său, ~ Acela se va ruga pentru pieire, și va arde în flăcări.”
[Coran, 84:7-12]

9. Credința că oamenii vor fi răsplătiți cu Jannah sau pedepsiți cu Focul Infernului într-o viață eternă:

Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Cei care nu cred dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, în veci vor petrece în Focul Gheenei. Aceștia sunt cei mai răi dintre toate făpturile. ~ Aceia care cred și împlinesc fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile. ~ Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile Edenului, pe sub care curg pâraie, și în ele vor petrece veșnic, căci Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El. Aceasta va fi pentru cel care se teme de Domnul său.” [Coran, [98:6-8](#)]

10. Credința în Haud[\[33\]](#),
Mijlocire și toate lucrurile despre care

ne-a informat Trimisul lui Allah
(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie
asupra sa!)

Meritele credinței în Ziua Judecării

- Aceasta face ca musulmanul să fie pregătit pentru acea Zi, realizând fapte bune, străduindu-se să le îmbunătățească, îndepărtându-se de păcate și temându-se de pedeapsa Divină.

- Acest lucru oferă pace și consolare credincioșilor, pentru că ei știu că dacă nu vor obține ceva pe această lume, Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) îi va răsplăti cu ceea ce este mai bun pe lumea cealaltă.

- Prin aceasta, se disting cei credincioși și sinceri de cei ce nu sunt.

Credința în Qadaa' și Qadar (Destin și Predestinare)

Musulmanul trebuie să creadă că Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) cunoaște totul înainte să se întâmple și ceea ce va veni după aceea, de asemenea. Apoi, Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) face ca totul să se întâmple, în acord cu Măreția și Înțelepciunea Sa. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite [Qadar].” [Coran, 54:49]

Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) știe tot ceea ce s-a întâmplat în trecut, ce se întâmplă în prezent și ceea ce se va întâmpla în viitor, înainte să le creeze. Apoi Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) le face să existe, în acord cu Măsura și Planul Său. Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„O persoană nu este cu adevărat credincioasă până când nu crede în Voința Divină, ca și în consecințele pe care aceasta le aduce, bune sau rele, până când nu va fi conștient de faptul că ceea ce s-a întâmplat este ceea ce trebuia să aibă loc și ceea ce nu s-a întâmplat nu a fost menit să se întâmple.” (**Tirmidhi**)

Credința în Qadar
(Predestinare) implică următoarele lucruri:

1. Credința că Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) știe bine tot ce se petrece și că Știința Lui acoperă totul.

2. Credința că Allah Al-Ahad (Unicul) are totul scris pe „Tablele Protejate” (Al-Lawhul-Mahfudh).

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Primul lucru pe care l-a făcut Allah a fost Condeiu. El a spus:

„Scrie!” Condeiiul a întrebat: „Ce să scriu?” El a zis: „Scrie destinul a tot ceea ce a fost și ce va fi, pentru eternitate.”»” (Abu Dawud)

3. Nimic nu se întâmplă în Ceruri sau pe Pământ fără Voința și Dorința Sa și că ceea ce Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) dorește are loc și ceea ce nu dorește nu se întâmplă niciodată.

4. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) este Creatorul tuturor lucrurilor. Nu există alt creator în afară de El, Preaînaltul și Preaslăvitul, și nici Domn asemeni Lui[34].

Aceste convingeri nu contrazic faptul că trebuie să ne străduim să obținem lucrurile. Pentru a clarifica acest lucru, vom da un exemplu: dacă o persoană își dorește să aibă un copil, trebuie să facă anumite lucruri pentru a obține aceasta, cum ar fi să se căsătorească. După ce a făcut tot ceea ce stătea în puterea lui, i se poate îngădui ceea ce a cerut sau nu. Pentru acest motiv, persoana își dă seama că tot ceea ce face pentru a-și atinge țelul nu este adevărata cauză pentru care a reușit, ci este, de fapt, Planul lui Allah. Aceste „mijloace” pentru a obține ceea ce ne propunem sunt, de asemenea, considerate Qadar al lui Allah. Oamenii l-au întrebat pe Profet (Pacea

și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„«O, Mesager al lui Allah, versetele, rugile și medicamentele pe care le folosim pentru a ne vindeca înseamnă că am renunțat la Legea Divină a lui Allah?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Toate acestea fac parte din Legea Divină a lui Allah.»” (Hakim)

Meritele credinței în Qadaa' și Qadar

- Aceasta întărește dependența musulmanului de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul).

- Credinciosul acceptă mai ușor Destinul, fie el bun sau potrivit, ceea ce aduce pace inimii și confort spiritual. Nu este loc pentru stres, preocupări sau tristețe. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte, înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, ~ Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.” [Coran, [57:22-23](#)]

● Aceasta ușurează efectele calamităților. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dreptcredinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât cel slab și cu toții sunt de folos. Fii sârguincios în ceea ce îți este de folos, cere ajutorul lui Allah și nu te delăsa! Iar dacă pățești ceva, **să nu spui: «Dacă aș fi făcut așa, s-ar fi întâmplat așa și așa...»**, **ci spune: «Aceasta este ceea ce Allah a ales și a făcut ceea ce a voit...»**, deoarece acest «dacă» deschide calea Satanei.”
(Muslim)

- Mărește răsplata și șterge greșelile. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Niciun rău nu i se poate întâmpla unui musulman, fără ca Allah să-i ierte o parte dintre păcatele sale, chiar dacă acesta (răul) este cât înțepătura unui ghimpe.” (Bukhari)

Credința în Qadar nu înseamnă, însă, cum mulți gândesc în mod greșit, să îți pui toată încrederea în Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) fără să te străduiești să cauți mijloacele pentru a obține ceva, pentru că și Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa!) i-a răspuns unei persoane care l-a întrebat:

„«Trebuie să îmi leg cămila și să mă încred în Allah sau să îmi las cămila liberă și să mă încred în Allah? Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: «Leag-o și încrede-te în Allah.»” (Tirmidhi)

Ce implică cea de a doua parte a mărturisirii de credință (Mohammed Rasul Allah)

- Credința că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Profet, că a fost cel mai bun și ultimul dintre Trimiși și că niciun altul nu va veni după el. Allah

Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților, și Allah este Atoateștiutor.” [Coran, **33:40**]

● Crediința că Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) era infailibil în învățăturile pe care Allah Al-Ahad (**Unicul**) Le transmitea. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Nobil:

„Nu rostește nimic după pofta lui! ~ El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă.” [Coran, **53:3-4**]

Cu privire la chestiunile acestei lumi, el era o ființă umană și realiza ijtihad[35] în judecățile lui. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, eu nu sunt decât un om. Se poate întâmpla ca două persoane să vină la mine cu o dispută și, dată fiind elocvența și facilitatea unuia dintre ei în felul de a vorbi, eu să judec în favoarea lui. Acela în favoarea căruia se judecă în mod eronat (ceea ce primește fără drept) să știe că aceasta este o parte din Focul Infernului, așa că să o ia sau să o lase.” (Muslim)

- Credința că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa!) a fost un Trimis pentru toată creația, pentru djinni și oameni deopotrivă, până la Ziua Judecării. Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.” [Coran, [34:28](#)]

- A asculta de Profet (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), a crede în tot ceea ce a spus și a te abține de la ceea ce a interzis și de la ceea ce ne-a avertizat. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Sfânt:

„Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!” [Coran, 59:7]

● A urma și a pune în practică Sunnah Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), fără a inova nimic în ea. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Spune: «[O, Profetule] Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah e Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător]!»” [Coran, 3:31]

Ce trebuie să facă cineva după ce a rostit Shahada

După ce rostește Shahada, este Sunnah (recomandat) ca o persoană să facă următoarele lucruri:

- Să facă abluțiune totală (ghusl) cu apă pură
- Să realizeze o Rugăciune de două unități (raka'at).

Cum se realizează ghusl (abluțiunea totală)

- Intenția (Niyah). Musulmanul trebuie să aibă intenția (în inima lui) de a realiza ghusl pentru a ieși din starea de impuritate

majoră – fie janabah (starea de impuritate majoră existentă după ce persoana a avut relații de natură intimă), menstruație sau sângerare postnatală – fără a se pronunța cu voce tare această intenție.

- A spune „Bismillah” (În Numele lui Allah).

- Se spală mâinile și părțile private.

- Apoi, se realizează wudhu' [\[36\]](#) ca și cum ar urma să facem Rugăciunea. Se pot lăsa picioarele pentru finalul abluțiunii totale.

- Trebuie să fie umezit părul cu cel puțin trei pumni de apă, trecând degetele prin păr, pentru ca apa să ajungă la rădăcini și la scalp.

- Apoi, se umezește restul corpului, începând cu partea dreaptă. Trebuie să se asigure clătirea subsuorilor, urechilor, buricului și a tuturor părților corpului. Trebuie să se spele picioarele, dacă nu s-au spălat când a fost realizat wudhu. Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Când Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) realiza ghusl după ce întreținea relații intime, începea spălându-și mâinile, apoi își umezea

mâna stângă cu dreapta, și apoi părțile intime. După aceasta, făcea whudhu (abluțiune) ca și cum ar fi urmat să facă Rugăciunea și dădea cu apă cu degetele pe la rădăcinile părului. La final, își spăla picioarele.” (Muslim)

Ghusl (abluțiunea totală) este obligatorie în urma acestor situații:

1. Ejacularea de spermă datorată dorinței sau în timpul nopții, sau situații asemănătoare.
2. Întreținerea de relații maritale, chiar dacă nu există ejaculare.
3. După perioada de menstruație.

4. După perioada de sângerare postanatală.

Cum se relaizează wudhu (abluțiunea)

Wudhu trebuie realizat înainte de fiecare Rugăciune, pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Rugăciunea fără purificare nu este acceptată...” (Bukhari)

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru Rugăciune [As-Salat], spălați-vă fețele voastre și

mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne!” [Coran, 5:6]

Whudhu trebuie realizat în în felul următor:

Humran, sclavul eliberat de Uthman ibn Affan (Allah să fie mulțumit de el!), a spus:

„L-am văzut pe Uthman realizând abluțiunea. S-a spălat pe mâini de trei ori, apoi și-a clătit gura și nasul, s-a spălat pe față de trei ori, și-a spălat mâna dreaptă până la cot de trei ori, apoi a făcut același lucru cu stânga, și-a trecut mâna umedă prin

păr, și-a spălat piciorul drept de trei ori și apoi stângul. **La final a spus:** «L-am văzut pe Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) purificându-se în felul acesta, **și el a spus:** „Aceluia care realizează whudhu cum o fac eu, apoi se roagă două unități (**raka'at**) de Rugăciune fără să se gândească la nimic altceva, Allah îi va ierta toate păcatele din trecut.”»” (**Bukhari**)

- Musulmanul trebuie să aibă intenția de a realiza whudhu pentru a se purifica de starea de impuritate minoră. Dovada faptului că intenția (**niyah**) este obligatorie se regăsește în acest hadith al Profetului (**Pacea și**

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Toate faptele stau în intenție și fiecare persoană va primi după ceea ce a intenționat.” (Bukhari)

- Trebuie să se spună „Bismillah” (în Numele lui Allah) înainte de a începe abluțiunea. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu este valabilă Rugăciunea celui ce nu a realizat wudhu și nu este valabilă abluțiunea celui ce nu menționează Numele lui Allah.” (Abu Dawud)

- Trebuie să ne spălăm mâinile de trei ori la începutul abluțiunii. Aws ibn Aws Az-Zaqafi (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spălându-se pe mâini de trei ori înainte de a începe abluțiunea.” (Ahmad)

- Trebuie să se clătească gura și să se aspire apă pe nas de trei ori. Se va curăța nasul cu mâna stângă.

- Se spală chipul de trei ori. Aceasta include zona de unde începe părul până sub bărbie, și de la o ureche la cealaltă.

- Se spală mâinile de la vârfurile degetelor până la coate, începând cu mâna dreaptă și apoi mâna stânga. Dacă aveți un ceas sau inel, trebuie mișcat (sau scos) pentru ca apa să ajungă pe sub el.

- Se trece mâna umedă peste cap (pe deasupra părului) o dată. Se începe din față spre spate și invers. Abdullah ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) își trecea mâinile peste cap, începând din față, spre ceafă, și apoi în sens invers, până în locul de unde a început.” (Ibn Khuzaimah)

- Se umezesc urechile, trecând degetele arătătoare umede prin interior și degetul mare pe exterior. Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a descris abluțiunea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Se spăla pe cap și urechi o singură dată.” (Abu Dawud)

Într-o altă relatare se spune:

„Apoi trecea mâna umedă peste capul lui și degetele arătătoare prin urechi. Curăța partea exterioară a urechilor cu degetele mari și partea interioară cu degetele arătătoare.” (Abu Dawud)

- Se spală picioarele de trei ori de la vârfurile degetelor până la glezne inclusiv. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a văzut o persoană care nu se spalase pe călcâie și i-a spus:

„Salvați-vă călcâiele de Focul Infernului!” (Muslim)

- Este important să fie curățate părțile corpului în ordinea corectă. Nu trebuie să contrazicem secvențele menționate în versete, pentru că Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) a indicat părțile obligatorii ale abluțiunii într-o ordine specifică.

- Nu este corect să fie întârziată curățarea unei părți a corpului până se usucă ceea ce a fost curățat mai înainte.

Este menționat într-un hadith că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a văzut o persoană rugându-se, dar o parte a piciorului ei – de mărimea unei monezi – nu fusese udată. Când a observat aceasta, i-a ordonat să repete abluțiunea și Rugăciunea [\[37\]](#) lui. (Abu Dawud)

Musulmanul trebuie să înlătore orice substanță sau obiect care poate împiedica apa să ajungă la părțile

corpului ce necesită wudhu, precum un ceas, inel sau obiecte similare.

Credinciosul rămâne în stare de wudhu (**ritualmente pur**) până când ceva invalidează abluțiunea, precum a urina, emiterea de gaze, lichidul seminal, menstruația falsă (**pierderea de sânge în afara perioadei de menstruație**), consumul de carne de cămilă, atingerea părților intime cu mâna sau somnul profund.

Taiyyamum (**Abluțiunea uscată**)

Dacă nu este apă disponibilă pentru a realiza abluțiunea sau dacă există un motiv care împiedică folosirea apei, precum o boală sau

imposibilitatea de a o folosi, se permite realizarea de Taiyyamum. Această abluțiune uscată ocupă locul celei normale (cu apă) pentru a ieși din starea de impuritate minoră și se realizează după cum urmează:

1. Se lovește ușor pământul cu mâinile, cu degetele separate.

1. Se trec palmele mâinilor peste chip.

2. Apoi se freacă mâinile până la încheieturi.

Rugăciunea (As-Salat)

Este obligatorie realizarea Rugăciunii (As-Salah), din moment ce este pilonul principal al religiei; fără

ea, Islamul nu ar fi complet. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus (realizând o comparație între religie și forma unei cămile):

„Capul Religiei Islamice este mărturisirea de credință (Sheheda), coloana vertebrală este Rugăciunea, iar cea mai înaltă parte a cocoșei sale este Jihad-ul[38].” (Tirmidhi)

Rugăciunea este un termen care implică o serie cuvinte și acțiuni care începe cu takbir (a spune „Allahu Akbar”) și se sfârșesc cu taslím (a spune „As-Salamu aleikum wa Rahmatullah).

Răsplățile Rugăciunii

Când cineva realizează
Rugăciunea are parte de următoarele
beneficii:

- Veselie spirituală:

Rugăciunea stabilește o relație între
rob și Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**).
Este o „conversație” privată cu El,
Preaînaltul și Preaslăvitul, implorându-
L cu sinceră umilință.

- Pace în inimă și liniște.

Profetul Mohammed (**Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**)
a spus:

„... Rugăciunea este o încântare
pentru ochii mei.” (**Hakim**)

- Previne musulmanul de la comiterea de păcate și acțiuni nefaste. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„... Rugăciunea [As-Salat] împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit...” [Coran, 29:45]

- Rugăciunea consolidează legăturile de dragoste și unitate dintre musulmani, **eliminând toate diferențele sociale care pot exista între ei**: toți stau în picioare unul lângă altul în rânduri, tineri și bătrâni, bogați și săraci, cei care au putere și cei care nu o au. Toți sunt la fel, umili în fața lui Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**), orientați către

aceeași direcție (Qiblah[\[39\]](#)), realizând aceleași acțiuni, recitând aceleași versete, totul în același timp.

Orele la care Rugăciunile trebuie efectuate

Sunt cinci Rugăciuni de-a lungul zilei care sunt obligatorii pentru toți musulmanii. Bărbații trebuie să îndeplinească Rugăciunea în congregație, la mochee (**masjid**), dacă nu au un motiv întemeiat pentru a nu face aceasta; femeile nu sunt obligate, dar o pot face. **Rugăciunile trebuie efectuate după cum puteți observa în tabelul de mai jos:**

Numele	Număr	Timpul ei	Rugăciun
--------	-------	-----------	----------

Rugăciunii de

Raka'at

Sunnah[4

1. Fajr (la
răsărit)

2

Începe cu
prima rază
de lumină
de la răsărit
și se
termină
când începe
să iasă
Soarele.

2 raka'at

înainte

2. Dhuhhr (la
prânz)

4

Începe cu
momentul
în care
Soarele
începe să
coboare
spre Vest,

4 raka'at

înainte și
după

			după zenit, și se termină când lungimea umbrei unui obiect este la fel cu a obiectului. Începe când se termină timpul
3.	Asr (După- masă)	4	Dhuhr, și se Nici una termină când apune Soarele.
4.	Maghrib (Apus)	3	Începe când 2 raka'at Soarele a după

5. Isha
(Noaptea) 4

apus
complet, și
se termină
când dispare
culoarea
roșie de pe
cer, de la
apus.

Începe când
se termină
timpul

pentru 2 raka'at
Maghrib, și după
se termină
înainte de
răsărit.

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Timpul pentru Dhuhhr începe când Soarele începe să coboare, până când lungimea umbrei unei persoane este egală cu înălțimea reală a acesteia sau până începe timpul pentru Asr. Intervalul (recomandat) pentru Asr este până ce Soarele începe să devină foarte galben (în acest timp este makruh[41] a se ruga). Timpul pentru Maghrib continuă până ce culoarea roșie de la orizont dispare, și timpul pentru Isha este până la jumătatea nopții, și timpul pentru Fajr durează de când apare prima rază de lumină de la răsărit până ce Soarele începe să iasă. Dacă Soarele

a început să apară deja, mai bine abțineți-vă de la Rugăciune, pentru că atunci ies dintre cele două coarne ale lui Satana.” (Muslim)

Condițiile prealabile dinaintea Rugăciunii

Trebuie să știm că Rugăciunea are anumite condiții prealabile, care, dacă nu sunt realizate, vor face ca Rugăciunea să nu fie valabilă.

Acestea sunt următoarele:

1. A te ruga în intervalul de timp corespondent.
2. A te purifica de impurități minore sau majore. Allah Al-'Alaa

(Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru Rugăciune [As-Salat], spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți spurcați (junub[\[42\]](#)), atunci curățați-vă [printr-o îmbăiere]!...” [Coran, [5:6](#)]

3. Corpul trebuie să fie curățat de impurități. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Să fiți atenți la a vă menține curați de urină, pentru că majoritatea pedepselor din morminte vor fi pentru persoanele care nu fac aceasta.” (Ad-Dâraqutni)

Trebuie să curățăm îmbrăcămintea de impurități, după cum Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Veșmintele tale curățește-le.”
[Coran, 74:4]

Trebuie să ne asigurăm că locul în care va fi realizată Rugăciunea este lipsit de impurități. Într-o relatare, găsim:

„Un beduin a urinat în moschee, iar oamenii s-au grăbit să îl lovească pentru aceasta. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a cerut să îl lase în pace și să toarne din abundență un vas (plin) cu apă peste locul unde acesta a urinat. Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Ați fost trimiși pentru a face lucrurile ușoare (pentru oameni) și nu pentru a face lucrurile mult mai dificile pentru ei.»” (Bukhari)

4. Se acoperă awrah[43]. Pentru bărbat, aceasta este zona dintre buric și genunchi, dar la Rugăciune sunt incluși și umerii. Pentru femei, aceasta este reprezentată

de tot corpul, în afară de chip și mâini.
Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**)
spune în Coranul cel Glorios:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă
gătelile[44] voastre la toate locurile de
Rugăciune!...” [Coran, 7:31]

5. Trebuie să ne orientăm către
Qiblah. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**)
spune în Coranul cel Nobil:

„... Să te orientăm către o
Qiblah care îți va plăcea. Așadar,
îndreaptă-ți fața spre Moscheea cea
Sfântă[45]! Și oriunde ați fi, îndreptați
fețele voastre către ea!...” [Coran,
2:144]

O femeie nu trebuie să se roage când este în perioada menstruației sau cea postnatală, până când sângerarea se oprește. Începând de atunci, trebuie să facă o abluțiune completă (**ghusl**) și să reia Rugăciunile ei, și să renoveze abluțiunea (**wudhu**) pentru fiecare Rugăciune, dacă o pierde. Nu trebuie să recupereze Rugăciunile pe care nu le-a făcut când se afla la menstruație.

Cum se realizează Rugăciunea

- Trebuie să se realizeze abluțiunea cu apă pură, cum a ordonat Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**):

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru Rugăciune [As-

Salat], spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți spurcați (junub[\[46\]](#)), atunci curățați-vă [printr-o îmbăiere]!...” [Coran, [5:6](#)]

- Trebuie să ne orientăm către Qiblah, în direcția Kaba'ah, cu trup și suflet, și cu intenția (**în inimă**) de a realiza Rugăciunea care urmează a fi efectuată, fără a pronunța acest lucru verbal.

- Trebuie să pronunțăm Takbirat-ul-Ihram, spunând „Allahu Akbar”. Aceasta trebuie să se facă privind locul în care ne vom prosterna,

ridicând mâinile la nivelul umerilor și urechilor, cu degetele întinse, cu palmele în direcția Qiblah.

● După aceea, punem mâinile pe piept, mâna dreaptă peste stânga, și recităm prima rugă (Du'a-ul-Istiftah):

„Subhaanak-Allahumma ua bi hamdika, wa tabarak-Asmuka, wa ta'ala yadduka, wa la ilaha gairuka”

(„Departa ești de orice imperfecțiune, o, Allah, și toate laudele îți aparțin. Binecuvântat fie numele Tău. Glorificat și lăudat să fii, o, Allah! Binecuvântat fie numele Tău și înălțată Domnia Ta. Nu există Divinitate în afară de Tine.”)

Apoi se spune:

„Audhu billahi minas-Shaitan Ar-Rajim. Bismillahi Ar-Rahman Ar-Rahim”

(„Mă refugiez la Allah de Satana, cel blestemat. Încep în Numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător.”)

Apoi se recită Surat Al-Fatiha, și spunem „Amin” la sfârșit. După Al-Fatiha, poate fi recitată orice altă Sură din Sfântul Coran.

- La sfârșitul recitării, trebuie să facem o plecăciune (**ruku**), înclinându-ne în față, punând mâinile peste genunchi. **Înainte de aceasta se spune:**

„Allahu Akbar”

(„Allah este cel mai Mare.”)

Trebuie să ridicăm mâinile până la nivelul umerilor și urechilor. Apoi realizăm ruku (poziția de plecăciune) cu spatele întins și cu capul la același nivel. În acest moment, se pun mâinile pe genunchi, separând coatele de corp. În ruku, se spune de trei ori:

„Subhana Rabbi Al-Aziim”

(„Glorificat fie Domnul meu cel Preamăreț”)

● Ridicăm capul (și spatele) din ruku și ridicăm mâinile la nivelul umerilor și urechilor, **spunând:**

„Sami'Allahu liman Hamidah”

(„Allah ascultă pe cei ce îl laudă și glorifică.”)

Aceasta se spune atunci când unul se roagă singur sau de către cel ce conduce Rugăciunea, când se roagă împreună cu mai multe persoane. Când ne aflăm în poziție dreaptă din nou, **spunem:**

„Rabbana wa lakal-Hamd”

(„Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată lauda.”)

Se recomandă a se așeza mâinile pe piept cum s-a făcut înainte de ruku.

- Apoi ne prosternăm (sujud) și spunem:

„Allahu Akbar”

(„Allah este cel mai Mare”)

În cazul acesta, nu trebuie să fie ridicate mâinile. Coborâm, atingând cu genunchii de sol, înainte să îl atingem cu mâinile – dacă aceasta nu presupune un efort – și facem apoi același lucru cu fruntea, nasul, mâinile și vârfurile degetelor de la picioare. Atât degetele mâinilor, cât și cele ale picioarelor trebuie să fie îndreptate

către Qiblah (degetele mâinilor împreunate, nu separate). Trebuie să menținem coatele separate de corp (svrstea nu ating solul, ci doar antebrațul) și genunchii departe de stomac; coapsele separate de gambe. Cu coatele și antebrațele încă separate de sol, spunem de trei ori:

„Subhana Rabial Al-Ala”

(„Glorificat fie Domnul meu, Preaînaltul.”)

În această poziție (sujud), trebuie realizate majoritatea implorărilor[47], dat fiind că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„În ceea ce privește ruku, lăudați-l pe Domnul vostru, iar în sujud faceți câte implorări puteți, pentru că este momentul în care acestea vor fi acceptate.” (Muslim)

- Ridicăm capul din sujud și spunem: „Allahu Akbar” și stăm în șezut. În această mișcare, nu trebuie să ridicăm mâinile până la urechi. Talpa piciorului stâng trebuie să atingă solul în întregime (îndreptată spre dreapta), și trebuie să sprijinim greutatea corpului nostru pe el, ridicând călcâiul piciorului drept (cu degete îndoite, orientate către Qiblah). Mâinile se pun pe genunchi, și spunem de trei ori:

„Rabbigfirli”

(„Domnul meu, iartă-mă.”)

Adăugat la aceasta, **putem spune:**

„Allahumma-agfirli, warhamni, wahdini, warzuqni, wa'aafini, wa yburni”

(„O, Allah, iartă-mă, ai milă de mine, călăuzește-mă, dă-mi subzistență, menține-mă într-o stare de siguranță și bunăstare, și consolidează slăbiciunile mele.”

- Realizăm alt sujud spunând: „Allahu Akbar”, fără să ridicăm mâinile când ne mișcăm. Facem același lucru ca la primul sujud.

- Apoi ne ridicăm din sujud, spunând „Allahu Akbar”, fără să ridicăm mâinile când facem aceasta și ne ridicăm în picioare pentru a realiza a doua raka'at, folosindu-ne de genunchi, dacă este posibil, pentru a ne ridica. Dacă ne este greu astfel, ne putem ridica cu ajutorul mâinilor. O dată în picioare, recităm Surat Al-Fatiha și orice altă Sură pe care o știm din Coranul cel Glorios, așa cum am făcut și la prima raka'at.

- Dacă este realizată o Rugăciune care constă din două raka'at, precum Fajr, sau Rugăciunea de Jummu'ah (de vineri) sau cea de Aid (de sărbătoare), după cea de a doua prosternare ne așezăm pe piciorul

stâng (cu degetele îndreptate spre dreapta), cu călcâiul drept ridicat. Închidem pumnul drept și îl punem pe genunchiul drept, și, cu degetul arătător întins în timpul rugii, Îl menționăm pe Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) (în tashahhud), simbolizând Tawhid-ul. Mâna noastră stângă trebuie să fie sprijinită pe coapsa stângă și să recităm tashahhud:

„At-tahiatu lillahi, was-Salauatu, uat-Taiibatu, as-Salamu alaika aiiuhan-Nabii, wa rahmatullahi wa barakatuh. As-Salamu alaina ua ala ibadillahis-Salihin. Ash-hadu an la ilaha illallah, ua ash-hadu anna Mohammedan abduhu wa rasuluhu”.

(„Salutările, actele de devotament și faptele bune sunt doar pentru Allah. Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie cu tine, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră și asupra robilor Tăi virtuoși. Mărturisesc că nu există altă Divinitate în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este robul și Trimisul Său.”)

Apoi se caută adăpost de patru lucruri:

„Allahumma in audhu bika min adhabi yahannam wa min adhabil-qabr, wa min fitnatil-mahia, wal-mamat, wa min fitnatil-masihid-Dajjal”.

(„O, Allah, caut adăpost la Tine de pedeapsa cu Focul Infernului, de chinul mormântului, de încercările Vieții și ale Morții, și de calomniile falsului Mesia [Dajjal[\[48\]](#)]).”

Trebuie să Îi cerem lui Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) ceea ce vrem[\[49\]](#) sau dorim din lucrurile bune ale acestei vieți și ale celei ce urmează.

- La final, se face taslim, întorcând capul către dreapta, și **spunând:**

„As-Salamu alaikum wa Rahmatullah”
(„Pacea și Mila lui Allah fie cu voi.”)

Apoi, facem același taslim, dar spre stânga, spunând, de asemenea, „As-Salamu Alaikum wa Rahmatullah”.

- Dacă este realizată o Rugăciune de trei raka'at, cum este cea de Maghrib, sau de patru, cum este Dhuhur, Asr sau Isha, după ce s-a spus „Ash-hadu an la ilaha ill-Allah wa ash-hadu anna Mohammedan abduhu wa rasuluhu”, în tashahhud-ul menționat mai înainte, trebuie să ne ridicăm în poziție dreaptă și să ne rugăm a treia rakah în cazul Maghrib; sau a treia și a patra rakah pentru cazul Rugăciunii cu acest număr de cicluri. Trebuie să ne ridicăm ajutându-ne de genunchi, dacă se poate, și să ridicăm mâinile până la

nivelul umerilor spunând: „Allahu Akbar”. Apoi se pun mâinile pe piept – dreapta peste stânga – și se recită doar Surat Al-Fatiha. Se îndeplinesc aceiași pași ca anterior și când se ajunge la ultimul tashahhud, după ce sunt recitate părțile corespondente, se încheie Rugăciunea cu taslim.

Rugăciunile voluntare

Sunt anumite Rugăciuni cunoscute sub numele de Sunan-ur-Rauatib, pentru care pot fi obținute recompense în plus și prin intermediul cărora poate crește nivelul în Jannah. Prin intermediul lor, de asemenea, pot fi compensate lipsurile care ar fi putut fi comise în Rugăciunile obligatorii.

Rugăciunea Witr este, de asemenea, Sunnah, și constă dintr-o singură rakah. Trebuie să fie ultima Rugăciune realizată a nopții. Sunt și alte Rugăciuni voluntare pe lângă cele obligatorii, iar cel care le face, cu voia lui Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**), va avea răsplată mai mare.

Momente în care este interzisă
Rugăciunea

Pot fi realizate Rugăciuni voluntare în afară de cele menționate în orice moment al zilei, în afară de acele momente în care acestea au fost interzise de către Allah Al-Ahad (**Unicul**) și de Trimisul Lui (**Pacea și**

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Acestea sunt următoarele:

- După timpul Rugăciunii Fajr, până când Soarele atinge înălțimea unei lance[50].
- Din momentul în care Soarele ajunge la zenit până când începe să coboare.
- După timpul Rugăciunii de Asr, până când apune Soarele.

Dania obligatorie (Az-Zakat)

După ce este îmbrățișat Islamul, trebuie să fie achitată Dania (Az-Zakat) celor care sunt îndreptățiți să o primească.

Zakat-ul este unul dintre drepturile lui Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**), pe care fiecare musulman trebuie să îl ofere fraților săi nevoiași, pentru a-i scuti de umilința de a trebui să cerșească. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui, să împlinească Rugăciunea [As-Salat] și să achite Dania [Az-Zakat]. Și aceasta este credința [comunității] celei drepte.”
[Coran, [98:5](#)]

Este o mare înțelepciune și multe motive se află în spatele

prescrierii plății Zakat-ului. Unele dintre acestea sunt următoarele:

- Purifică sufletul musulmanilor bogați și îi îndepărtează de lăcomie, zgârcenie, dorința pentru lucrurile materiale și dragostea excesivă pentru această lume tranzitorie și cedarea în fața dorințelor.
- Purifică sufletul săracilor de ura și gelozia pe care o pot simți față de cei bogați: ei văd că aceștia oferă o parte din bogățiile lor și au grijă de ei, donând bunuri și purtându-se bine cu ei.
- Face ca musulmanul să se obișnuiască cu bunele maniere, cum ar

fi acordarea de caritate și a-i prefera pe alții în locul propriei persoane.

- Atenuază sărăcia în societățile musulmane și scade pericolele ce rezultă ca urmare a acesteia, cum ar fi furturile, crimele și fărâdelegile persoanelor.

- Ridică spiritul de dependență reciprocă și frăție în Islam, fiind satisfăcute nevoile Islamului și ale musulmanilor.

- Joacă un rol important în difuzarea Islamului prin toată lumea. Prin Zakat, nemusulmanii cunosc religia și frumusețea ei, și avem speranța că o vor accepta.

Condițiile Zakat-ului

- A avea nissab (suma minimă cerută pentru ca o persoană să fie obligată să plătească Dania), care este cantitatea minimă de bogății pentru care Islamul a legalizat Zakat-ul. Această avere este echivalentul a 85 de grame de aur.

- Să fi trecut perioada de un an lunar. Dacă cineva deține nissab în decursul acestui timp, este obligat să dea Zakat.

Cine sunt cei care trebuie să plătească Zakat

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a indicat cine sunt cei care au obligația

de a achita Zakat. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune în Coranul cel Glorios:

„Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună [întru credință], pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Atoateștiutor și Înțelept].” [Coran, 9:60]

Note Importante

- Nu se achită Zakat pentru acele bunuri de uz personal pe care le deținem, precum casa, mobila, mașinile sau animalele de povară (cai, catâri, etc.).

- Nu se calculează Zakat-ul nici peste acele bunuri care sunt închiriate altor persoane, precum automobile, afaceri sau case. Se achită Zakat pentru câștigurile produse de aceste chirii, dacă, adunate cu celelalte bunuri, ajung la valoarea nissab-ului și suma este deținută pe o perioadă de un an.

Postul din luna Ramadan (As-Siyam)

Una dintre obligațiile tuturor musulmanilor este postul din luna Ramadan, care trebuie ținut în fiecare an. În această perioadă, **musulmanul se abține de la tot ceea ce poate rupe Postul: mâncare, băutură sau relații intime, de la Fajr până la Maghrib, și totul ca un act de ascultare față de Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic), care spune în Coranul cel Glorios:**

„O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [As-Siyam], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!”
[Coran, 2:183]

Obiectivul Postului nu este doar abținerea de la lucrurile materiale

și fizice care îl anulează, ci, de asemenea, și îndepărtarea de acele lucruri necorporale care micșorează recompensa acestui sacrificiu, cum ar fi minciuna, defăimarea, înșelăciunea, inducerea în eroare și alte comportamente ofensive. Trebuie să avem în vedere că este de datoria noastră să ne îndepărtăm de aceste lucruri nu numai în luna Ramadan, însă, în această lună trebuie mult mai mult, pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah nu are nevoie de renunțarea la mâncare și băutură a celui care nu renunță la vorbe

mincinoase sau la fapte rele.”

(Bukhari)

Sunt multe motive și o mare înțelepciune în spatele prescrierii Postului. **Câteva dintre acestea sunt următoarele:**

- Este un exercițiu spiritual pentru credincios, pentru că sufletul lui se află într-un Jihad[51] împotriva dorințelor și pasiunilor lui.

- Îl menține pe musulman departe de cuvinte și acțiuni jignitoare. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Când vreunul dintre voi postește, nu trebuie să rostească

cuvinte urâte sau să ridice vocea la mânie. Dacă cineva îl batjocorește sau se ceartă cu el, **trebuie să zică: «Eu țin Post!»** (Bukhari și Muslim)

- Prin Post, credinciosul își dă seama cum trăiește fratele lui sărac, și aceasta îl face să ajute, să caute să afle despre situația lui și să încerce să îl ajute la nevoie.

Notă:

Nu îi este permis Postul unei femei care se află în perioada menstruației sau în cea postnatală, până când sângerarea se oprește. Când aceasta se întâmplă, trebuie să se îmbăieze total (**ghusl**) și să recupereze

zilele în care nu a postit. Dacă cineva se află într-o călătorie, îi este permis să nu postească, dar trebuie să compenseze aceste zile ulterior [\[52\]](#).

Pelerinajul la Mecca (Al-Hajj)

Toți musulmanii trebuie să efectueze Hajj-ul cel puțin o dată în viață. Acesta este pelerinajul la Casa Sfântă a lui Allah (**Kaba'ah**), pentru a îndeplini anumite ritualuri în locuri specifice și în momentele indicate. Acest stâlp al Islamului este obligatoriu pentru toți musulmanii, bărbați și femei, care se bucură de sănătate mentală, a ajuns la vârsta pubertății, are sănătate fizică și posibilități financiare. Dacă cineva are

o boală incurabilă, dar dispune de mijloacele economice, trebuie să desemneze o persoană care să realizeze Hajj în locul lui/ei. Dar dacă musulmanul nu are banii suficienți pentru a acoperi nevoile zilnice sau întreținerea celor aflați sub grija lui, nu are obligația de a realiza Hajj-ul. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune:

„... Este o datorie a oamenilor față de Allah [să împlinească] Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc, Allah nu are nevoie de aceste lumi[53].” [Coran, 3:97]

Sunt multe motive și multă înțelepciune în spatele prescrierii Hajj-ului. **Câteva dintre acestea sunt:**

- Creșterea bunelor acțiuni prin intermediul actelor de ascultare, pentru că răsplata Pelerinajului acceptat de Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) este Jannah (**Paradisul**). Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„Hajj-ul nu are altă recompensă decât Paradisul.” (**Bukhari**)

- Obținerea unității musulmanilor, pentru că Hajj este cea mai mare reuniune mondială Islamică. Musulmani din toată lumea vin în

același loc, în același moment, laudându-L pe același Domn, Allah Al-Ahad (**Unicul**), îmbrăcând aceeași îmbrăcăminte și realizând aceleași ritualuri. Nu există diferențe între bogat și sărac, între cel puternic și cel care nu este, între alb și cel de culoare, între arab și cel care nu este arab. **Toți credincioșii sunt la fel:** nu există diferențe între ei în afară de evlavie (**taqwa**). Aceasta nu este decât o afirmare a fraternității în Islam și a unității speranțelor și a sentimentelor.

- Este un exercițiu spiritual care antrenează la extinderea efortului, fizic și financiar, totul pentru Allah Al-Ahad (**Unicul**) și pentru a obține Mulțumirea Lui.

- Este o purificare de păcate și de iertare a faptelor rele. Profetu (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricine merge la Hajj fără a folosi cuvinte urâte și fără a avea un comportament inadecvat, va fi iertat și va fi asemenea unui nou-născut.”

(Bukhari)

Cum se realizează Hajj-ul

Există trei tipuri de Pelerinaj și fiecare are ritualurile lui specifice. Recomandabil este Tamattu, în care înseamnă Hajj cu Umrah separat, în Lunile Sfinte ale Pelerinajului. **Se realizează în felul următor:**

1. Musulmanul intră în stare de Ihram[54] în Miqat[55] înainte de ziua 8 a lunii Dhul-Hijjah[56]. Aceasta se realizează spunând:

„Labbaik Allahumma Umratan mutamatti'an biha ilal-Hajj”

(„Aici sunt la dispoziția Ta, o, Allah, pentru a realiza Umrah și apoi Hajj separat”)

2. După intrarea în orașul Mecca, se face Tawaf[57] în jurul Kaba'ei[58] și Sa'i pentru Umrah, și la final se tunde părul sau se rade. Femeile trebuie să își tundă doar câțiva centimetri din păr (de lungimea unui deget).

3. În cea de a opta zi a lunii Dhul-Hijjah, numită Tarwiah, se intră în starea de Ihram în timpul Duha[\[59\]](#), în locul în care se găsește musulmanul. Apoi se merge la Mina și acolo se fac Rugăciunile de Dhuhur, Asr, Maghrib și Isha. Rugăciunile de Dhuhur, Asr și Isha trebuie să fie scurtate (cum ar face un călător), dar fără să le combine[\[60\]](#).

4. După ce Soarele a răsărit în a noua zi a lunii Dhul-Hijjah, cunoscută ca ziua de Arafah, se abandonează Mina pentru a se merge la valea din Arafat. Acolo se efectuează Rugăciunile Dhuhur și Asr la timpul pentru Dhuhur, ambele de două raka'at. După aceasta, se petrece timpul pomenindu-L pe Allah Al-'Alaa

(Preaînaltul) și implorându-L cu sinceră umilință. Musulmanul trebuie să ceară ceea ce își dorește ridicând mâinile, îndreptându-se în direcția Qiblah.

5. Când Soarele apune în ziua de Arafah, pelerinul se îndreaptă spre Muzdhalifah. Acolo se efectuează Rugăciunile de Maghrib și Isha, combinându-le, făcând doar două raka'at pentru Rugăciunea de Isha. Trebuie să petreacă noaptea în Muzdhalifah și să se roage Rugăciunea de Fajr chiar când începe timpul pentru această Rugăciune, pentru a încheia implorând, până când cerul începe să se lumineze.

6. Înainte de a răsări Soarele, pelerinul trebuie să plece către Mina. Când ajunge acolo, trebuie să arunce șapte pietre spre Jamrat-ul-Aqabah[\[61\]](#), spunând „Allahu Akbar” atunci când aruncă fiecare dintre cele șapte pietricele. Acestea trebuie să fie de mărimea unui bob de mazăre.

- După aceasta, trebuie sacrificat un animal (oaie, capră, vacă sau cămilă) și ras sau tuns părul. Raderea este mai bună pentru bărbați, dar femeile trebuie doar să se tundă puțin (nu trebuie să se radă).

- Cu aceasta, credinciosul termină starea de Ihram parțial și rămâne în starea de Ihram. Poate să

poarte îmbrăcăminte normală și să facă tot ceea ce îi este permis oricărei alte persoane, în afară de a avea relații intime.

- Odată ajuns la acest punct, musulmanul trebuie să se îndrepte către Mecca și să realizeze Tawaf și Sa'i, ambele, de această dată, pentru Hajj. După ce le completează acestea, se întoarce la Mina , unde petrece nopțile zilelor 11 și 12 ale lunii Dhul-Hijjah. În timpul acestor zile, trebuie aruncate șapte pietricel la Jamrat, spunând „Allahu Akbar” la aruncarea fiecăreia dintre ele. Acest ritual trebuie să fie îndeplinit după ce Soarele începe să se deplaseze către zenit. Se începe

cu Jamaratul cel mai mic, apoi cel mijlociu și se încheie cu cel mare.

- Odată ce pelerinul a aruncat pietrele la Jamarat în a douăsprezecea zi, poate abandona Mina sau poate petrece altă noapte acolo, pentru a arunca pietre în ziua 13 în felul deja explicat; aceasta având o recompensă mai mare.

- Când musulmanul are intenția de a se întoarce la căminul lui, trebuie să meargă la Mecca și să realizeze Tawaf Al-Wada. Acest Tawaf nu este obligatoriu pentru femeia care se află în perioada menstruației sau cea de după naștere.

Când musulmanul îndeplinește aceasta, Hajj-ul său este complet.

Adorarea și supunerea în fața lui Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic)

Trebuie să știi, fratele meu, că adorarea este obligatorie pentru toți musulmanii. Îndeplinirea acestor stâlpi ai Islamului pe care i-am amintit mai sus este modalitatea de a intra în Paradis, cu mila lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv). Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus unui beduin, care i-a cerut:

„«O, Trimis al lui Allah, spune-mi ce este obligatoriu cu privire la

Rugăciune.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Cele cinci Rugăciuni obligatorii, cu excepția cazului în care dorești să realizezi altele voluntare.» Omul a mai cerut: «Spune-mi ce este obligatoriu cu privire la Post.» Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Luna Ramadan, cu excepția cazului în care dorești să postești alte zile voluntare.» A întrebat din nou omul: «Spune-mi ce este obligatoriu în legătură cu Zakat.» [Naratorul] a spus „Atunci Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a informat despre Legile Islamului. Beduinul a sus: «Pe Acela care te-a

onorat, nu voi face niciun act voluntar din ceea ce Allah nu mi-a poruncir și nu voi abandona nimic din ceea ce Allah mi-a ordonat.» Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Dacă spune adevărul, va avea succes (va intra în Paradis).»” (Bukhari)

Efectele individuale și sociale ale adorării lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul)

- Credincioșii vor obține fericirea și succesul atât în viața din această lume, cât și în Viața de Apoi. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Sfânt:

„Va izbândi cel ce se curățește
~ Și numele Domnului său îl
pomenește și face
Rugăciunea.” [Coran, 87:14-15]

- Musulmanii obțin forță fizică și spirituală, care provine de la propria conversația cu Domnul lor. Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Allah este, cu adevărat, cu aceia care sunt cu frică [de El] și cu aceia care sunt făcători de bine.”
[Coran, 16:128]

- Credincioșii obțin ajutorul lui Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic și a acelor robi ai Lui cu autoritate pe**

Pământ. Allah Al-Muta'ali
(Preaînaltul) spune în Coranul cel
Nobil:

„... Allah îi ajută neîndoielnic
aceluia care-L ajută pe El. Allah este
Al-Wawiyy, Al-'Aziz [Tare și
Puternic]. ~ Aceștia sunt cei care –
dacă Noi le dăm putere pe Pământ –
împlinesc Rugăciunea [As-Salat],
achită Dania [Az-Zakat], poruncesc
ceea ce este drept și opresc de la ceea
ce este neîngăduit. Iar sfârșitul [tuturor
lucrurilor] Îi aparține lui Allah.”
[Coran, [22:40-41](#)]

- Se creează legături de
fraternitate, cooperare, uniune și
siguranță între indivizii societății

Islamice. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, împlinesc Rugăciunea [As-Salat], aduc Dania [Az-Zakat] și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi îndurător, căci Allah este Al-'Aziz, Al-Hakim [Puternic și Înțelept].” [Coran, 9:71]

- Se obține călăuza lui Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) și succesul pe care doar El, Preaînaltul și Preaslăvitul, îl poate oferi, **după cum ne spune în Coranul cel Sfânt:**

„O, voi cei care credeți! Dacă sunteți cu frică de Allah, atunci El vă va da vouă un Îndreptar și vă va șterge vouă faptele rele și vă va ierta, căci Allah este Dătător de har nemărginit.” [Coran, 8:29]

- Abundanță de provizii din partea lui Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) și ușurință în timpuri grele. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune în Coranul cel Glorios:

„...Iar aceleia care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire [bună] ~ Și-l va înzestra pe el de unde el nici nu se așteaptă. Iar aceleia care se încrede în Allah, El îi este de ajuns...” [Coran, 65:2-3]

- Se înmulțesc recompensele lui Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**), care spune în **Coranul cel Glorios**:

„Ziua în care vă va aduna El pentru Ziua Adunării, aceea este Ziua marii pierderi. Iar pe acela care crede în Allah și împlinește fapte bune, El îl va ierta pentru faptele sale rele și-l va lăsa să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și vor fi veșnic sălășluitoari în ele. Aceasta este marea izbândă!” [Coran, 64:9]

Fapte prescrise în Islam

Dragul meu frate, trebuie să cauți un drum în relația ta cu societatea, călăuzit de învățăturile

Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„Abandonează ceea ce este interzis și vei fi cel mai bun adorator; când ești mulțumit de provizia pe care Allah ți-a dat-o, vei fi cel mai bogat dintre toți; fii bun cu vecinul tău și vei fi un adevărat credincios; dorește pentru ceilalți ceea ce îți dorești pentru tine și vei fi un musulman sincer...”

(Tirmidhi)

De asemenea, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Adevăratul musulman este acela de a cărui limbă și mână frații săi

musulmani se simt în siguranță, iar un adevărat muhajir[62] este acela care abandonează ceea ce Allah a interzis.”
(Bukhari)

Islamul țintește la formarea unei societăți cu o bază bună, bazată pe interdependentă, în care indivizii dau dovadă de milă și dragoste față de ceilalți, practicând Sunnah Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ordonând să se facă anumite lucruri și să se abandoneze altele:

„Credincioșii, în prietenia lor reciprocă, în compasiunea și dragostea lor, sunt asemeni unui singur trup: dacă o parte a lui simte durerea, toate

celelalte părți se resimt și suferă de somnolență și febră.” (Muslim)

Islamul îl călăuzește pe om către bine și îl avertizează de orice rău. Câteva dintre poruncile acestuia sunt următoarele:

- Poruncește credința în Tawhid (Unicitatea lui Allah) și interzice să I se asocieze parteneri (adică, Shirk – asocerea de parteneri lui Allah). Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Glorios:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela

care îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Coran, 4:116]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Evitați cele șapte păcate mari.» Oamenii au întrebat: «O, Trimis al lui Allah, care sunt acestea? » El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Asocierea de parteneri lui Allah (*shirk*); vrăjitoria; crima, pentru că Allah a interzis să fie omorât cineva fără drept legitim; comiterea de cămătărie; însușirea averii orfanilor; fuga de la înfruntarea inamicului în luptă și calomnierea femeilor cinstite și

credincioase, care nu au comis niciodată acțiuni indecente.»»

(Bukhari)

- Poruncește să îi tratăm bine pe ceilalți și interzice folosul abuziv al bogățiilor, precum dobânda, furtul, înșelăciunea, uzurparea de proprietăți sau similare. Allah Al-Ahad (Unicul) spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept, doar dacă este un negoț [legal], cu bună învoială între voi! Și nu vă ucideți voi înșivă! Allah este Ar-Rahim [Îndurător] cu voi!” [Coran, 4:29]

- Stabilește justiția și echitatea și interzice toate felurile de asuprire și fărădelege împotriva celorlalți. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Nobil:

„Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.” [Coran, 16:90]

- Poruncește ca persoanele să coopereze în cele bune și interzice să o facă pentru a face rău. Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) spune în Coranul cel Glorios:

„... Întrajutorăți-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă.” [Coran, 5:2]

- Islamul poruncește să fie îngrijite și păstrate bine sufletele, și interzice crima sau participarea la aceasta, cu excepția cazului în care se deține dreptul legitim și adevărat. Allah Al-Ahad (**Unicul**) spune în Coranul cel Sfânt:

„De aceea, am prescris Noi pentru fiii lui Israel că cel care ucide un suflet nevinovat de uciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe

Pământ, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar cel care lasă în viață un suflet este ca și cum i-ar lăsa în viață pe toți oamenii. Trimișii Noștri au venit la ei cu semne învederate și totuși iată că mulți dintre ei săvârșesc silnicii pe Pământ și după aceasta [venirea Trimișilor].” [Coran, 5:32]

Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) spune, de asemenea:

„Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena, în care va rămâne veșnic, Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.” [Coran, 4:93]

- Poruncește să îi tratăm bine pe părinți și interzice neascultarea lor. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Nobil:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le zice lor «Of!» și nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase. ~ **Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării și spune: «Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic!»**” [Coran, 17:23-24]

● Poruncește să fie menținute unite legăturile de rudenie și interzice ruperea acestora, **după cum ni se spune în Coranul cel Glorios:**

„Și dacă vă întoarceți voi, nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe Pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie? ~ Aceștia sunt cei pe care i-a blestemat Allah și i-a făcut pe ei surzi și le-a orbit vederile lor.” [Coran, 47:22-23]

Profetul Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„Acela care rupe legăturile de rudenie nu va intra în Paradis.” (**Muslim**)

● Poruncește și stimulează căsătoria. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O, voi tineri! Cine are posibilitatea să se căsătorească, să o facă, pentru că aceasta păzește privirea și păstrează castitatea. Acela care nu poate să o facă, să postească, dat fiind că aceasta este o protecție pentru el.”
(Bukhari)

Islamul interzice adulterul și homosexualitatea, ca și tot ceea ce conduce la aceasta. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Spune: «Domnul meu a oprit nelegiuirile – atât pe cele văzute cât și pe cele nevăzute – precum și păcatul, nedreptățirea [altora] sau să-i faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.»”
[Coran, 7:33]

● Poruncește protejarea bunurilor orfanilor și să fie tratați bine și interzice folosirea averilor lor fără drept. Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) spune în Coranul cel Nobil:

„Cei care mănâncă bunurile orfanilor pe nedrept, aceia mănâncă în

pânțele lor foc și ei vor arde în Iad.”
[Coran, 4:10]

Interzice, de asemenea, abuzul și răutatea, **după cum găsim în Coranul cel Glorios:**

„Cât despre orfan, pe el nu-l oprima!” [Coran, 93:9]

● Poruncește sinceritatea în mărturie și interzice minciuna. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Doriți să vă informez despre păcatele cele mai grave?» Oamenii au spus: «Da, Trimis al lui Allah.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Asocierea de

parteneri lui Allah (**shirk**) și abuzul față de părinți.» Era rezemat (**când spunea aceasta**) și brusc s-a ridicat (**ca și cum ar fi fost alarmat**) și a spus: «**Și mărturia falsă.**» [Relatatorul a spus]: «**A continuat să repete aceasta până când ne-am spus „De ar înceta...”**».” (**Bukhari**)

● Impune îndeplinirea promisiunilor și jurămintelor și interzice minciuna, ca și minciuna intenționată într-un jurământ pentru a-l lipsi de un drept pe celălalt. Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) spune în Coranul cel Glorios:

„Însă aceia care-și vând făgăduința dată lui Allah și jurămintele

lor pe un preț de nimic, aceia nu vor avea parte în Viața de Apoi; Allah nu le va vorbi lor, nici nu-și va îndrepta privirea spre ei în Ziua Învierii și nici nu-i va curăți pe ei. Și vor avea ei parte de chin dureros.” [Coran, 3:77]

- Le impune oamenilor să îngrijească de viețile lor și interzice sinuciderea, într-un fel brusc sau nu, cum ar fi substanțele amețitoare, țigările și alte elemente ce pot provoca boli, conform medicinei moderne care a demonstrat acest lucru. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Sfânt:

„... Și nu vă aruncați cu propriile voastre mâini [pradă] pieirii!

„Și faceți bine, căci Allah îi iubește pe binefăcători!” [Coran, 2:195]

- Poruncește veracitatea, sinceritatea, încrederea și îndeplinirea înțelegerilor; și interzice minciuna, înșelătoria și dezamăgirea. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți! Nu-L vicleniți pe Allah și pe Trimis! Nici nu vicleniți asupra celor ce v-au fost încredințate, cu bună știință!” [Coran, 8:27]

- Islamul stimulează dragostea și unitatea și interzice separarea și tot ceea ce conduce la ură și dușmănie,

cum ar fi acumularea de ranchiună, ură și invidie. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Feriți-vă de suspiciuni, pentru că vorbele pline de suspiciune reprezintă cea mai mare minciună. Nu căutați greșeli, nu vă pândiți unii pe alții, nu vă luați la întrecere unii cu alții, nu vă urâți unii pe alții, nu vă întoarceți spatele unii altora. O, robi ai lui Allah, fiți frați!”

● Poruncește generozitatea și interzice lăcomia. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Sunt două comportamente pe care Allah le iubește: bunele maniere și generozitatea; și sunt două comportamente pe care Allah le disprețuiește: relele maniere și lăcomia. Când Allah iubește pe cineva, îl folosește pentru a satisface nevoile celorlalți.” (Abu Una'im Al-Iraqi)

- Islamul interzice risipa în toate problemele și cheltuiala fără măsură în lucruri inutile. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului și călătorului de pe drum [aflat la nevoie], însă nu risipi peste măsură, ~

Căci risipitorii sunt frații Șeitanilor, iar Șeitan este nerecunoscător Domnului său!” [Coran, 17:26-27]

● Islamul este o religie moderată și interzice fanatismul și extremismul în toate aspectele. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Nobil:

„... Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea...” [Coran, 2:185]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Feriți-vă de întrecerea măsurii, fiindcă întrecerea măsurii i-a

făcut să piară pe cei dinaintea voastră!”
(Ibn Hibban)

● Poruncește cumpătare și interzice mândria și aroganța. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” [Coran, 31:19]

În ceea ce privește mândria, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Cel care are în inima sa mândrie, cât greutatea unui bob de muștar, nu va

intra în Paradis.» O persoana (dintre cei ce ascultau) a spus: «Omului îi place ca haina lui să fie bună și pantofii să fie buni.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a remarcat: «Cu adevărat Allah este Frumos și El iubește frumosul. Cel mândru disprețuiește adevărul (din îngâmfare) și îi disprețuiește pe oameni.»” (Muslim)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus despre mândrie:

„Către Acela care își târăște hainele cu obrăznicie, Allah nu se va uita la el în Ziua Învierii.” (Bukhari)

- Poruncește ca persoanele să caute consolare în ceilalți și să nu se bucure de nenorocirea celorlalți. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu face haz de necazul fratelui tău, căci Allah va avea milă de el și va aduce necazul asupra ta.”
(Tirmidhi)

- Islamul le interzice musulmanilor să se amestece în chestiuni care nu îi privesc. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Este una dintre calitățile adevăratului musulman abandonarea chestiunilor care nu îl privesc.”

(Tirmidhi)

● Islamul comandă respectul față de ceilalți și interzice subestimarea sau tratarea cu dispreț a lor. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți! Să nu râdă un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile [să nu râdă] de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință.

Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuiți.” [Coran, 49:11]

- Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) interzice adulterul. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Trei nu vor intra în Jannah (Paradis): cel care își neglijează părinții, adulterinul și femeile care se poartă ca niște bărbați.” (Hakim)

- Islamul ne interzice să ne asemănăm sexului opus. Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

i-a blestemat pe acei bărbați care le imită pe femei și pe acele femei care îi imită pe bărbați.” (Bukhari)

- Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) poruncește ca persoanele să se străduiască să facă bine celorlalți și interzice să fie amintite favorurile ce au fost făcute. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Aveți grijă și feriți-vă de a le aminti persoanelor favorurile pe care i le-ați făcut, pentru că aceasta duce la nerecunoștință (din partea aceluia căruia i-a fost făcut favorul) și anulează recompensa (pe care ați fi

primit-o pentru acea acțiune).» Apoi a recitat cuvintele lui Allah:

„O, voi cei care credeți! Nu faceți deșarte milosteniile voastre prin pomenirea lor și prin necăjire...” [Coran, 2:264]” (Bukhari)

● Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) ne poruncește să gândim bine referitor la ceilalți și interzice bănuielile și bârfa, după cum spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuieli, căci unele bănuieli sunt păcat! Nu vă iscodiți și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce

carnea fratelui său mort? [Nu!] Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este At-Tawwab, Ar-Rahim [Iertător și Îndurător].” [Coran, 9:12]

- Islamul ne cere să ne îngrijim limba atunci când vorbim despre ceilalți și să o folosim pentru lucruri benefice pentru sine și pentru societate, cum ar fi pomenirea lui Allah Al-Ahad (**Unicul**) sau împăcarea persoanelor. În același fel, interzice să fie folosită pentru a face rău. Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„Fie ca mama ta să te piardă, o Mu'adh! Nu vor fi persoanele aruncate în Focul Infernului cu chipul și nasul dinainte decât pentru ceea ce au adunat limbile lor.” (Tirmidhi)

- Islamul ne invită la a-i trata bine pe vecini și interzice să îi rănim în vreun fel. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Pe Allah, el nu este un credincios, pe Allah, el nu este un credincios, pe Allah, el nu este un credincios!» Ei au întrebat: «Cine, Mesager al lui Allah?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

a spus: «Cel lângă care vecinul lui nu se simte în siguranță.»” (Bukhari)

● Islamul poruncește să căutăm buni tovarăși și să abandonăm compania rea. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Exemplul dintre un companion bun (care stă cu tine) în comparație cu unul rău, este ca cel al vânzătorului de mosc și cuptorul fierarului; de la primul vei putea fie cumpăra mosc, fie să te bucuri de parfumul bun, în timp ce cuptorul arde fie hainele tale sau casa ta, fie vei avea un miros urât și neplăcut.” (Bukhari)

- Islamul poruncește ca persoanele să își rezolve disputele și interzice tot ceea ce duce la dușmănie și la ură. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune:

„Nu este nimic bun în cea mai mare parte a vorbelor lor tainice, în afara aceluia care poruncesc milostenia, fapta bună și împăcarea între oameni. Iar aceluia care face aceasta, căutând mulțumirea lui Allah, îi vom dăruia mare răsplată.” [Coran, 4:114]

- Islamul le cere persoanelor să fie sincere (să dea sfaturi bune) și interzice negarea sfatului când i se cere. Trimisul lui Allah (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
a spus:

„«Fidelitatea și sfatul sincer
sunt o parte a religiei.» Am întrebat:
«Cui?» A spus: «Lui Allah, Cartea Lui,
Trimisul Lui și conducătorilor
musulmanilor și neamului lor.»”
(Muslim)

● Islamul poruncește să
ameliorăm preocupările musulmanilor,
să le acordăm timp (pentru a plăti
datoriile) și să le acoperim greșelile.
Profetul (Pacea și binecuvântarea lui
Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine scutește un credincios
musulman de una dintre greutățile

acestei vieți lumești, Allah îl va scuti de una dintre greutățile din Ziua Învierii, cine ușurează pentru cel care îi este dator (are greutăți cu rambursarea datoriei), Allah îi va ușura în această viață cât și în Viața de Apoi, cine ascunde defectele unui musulman, Allah va ascunde defecetele lui în această viață și în Viața de Apoi. Allah își ajută robul Său atâta timp cât el își ajută fratele.” (Muslim)

- Islamul recomandă răbdare și curaj în fața adversităților și descurajează îngrijorarea și lipsa de curaj. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, **spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.»** ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară binecuvântarea Domnului lor și îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Coran, [2:155-157](#)]

● Islamul îi cere musulmanului să ierte și să se îndepărteze de cei ce fac rău și interzice răzbunarea sau pedepsirea pentru ceva ce i-a fost făcut. Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) spune în Coranul cel Sfânt:

„Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât Cerurile și Pământul, pregătit pentru cei evlavioși, ~ Care dau milostenii atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care împlinesc fapte bune.” [Coran, 3:133-134]

● Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) poruncește mila și descurajează musulmanul de la a avea inima rece. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celor care sunt milostivi,
Allah le va arăta Mila Sa. Fii milostiv
cu cei de pe Pământ și Allah va fi
milostiv cu tine.” (Tirmidhi)

- Islamul îi cere musulmanului să fie amabil și să nu fie excesiv de strict cu ceilalți, și, mai ales, să nu fie sever. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Amabilitatea înfrumusețează toate lucrurile și absența ei le strică.” (Muslim)

- Islamul invită la a răspunde răului cu răul, după găsim în Coranul cel Sfânt:

„Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge [fapta cea rea] cu cea care este mai bună și iartă-l pe acela care a pus între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat.” [Coran, 41:34]

● Cheamă la răspândirea cunoștințelor și interzice ascunderea acestora. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care este întrebat despre ceva ce cunoaște și ascunde acest lucru, îi va fi pus un căpăstru de foc în Ziua Învierii.” (Abu Dawud)

● Islamul le cere musulmanilor să se bucure de virtuți și de bine, și previne de la rău și vicii, mereu conform posibilităților fiecăruia. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Acela dintre voi care vede un lucru rău trebuie să-l oprească cu mâna, dacă nu poate, trebuie să-l oprească cu limba, dacă nu poate, trebuie să-l deteste din inima lui, și acesta este cel mai slab nivel de credință.” (Muslim)

Câteva dintre faptele interzise în Islam

1. Băuturile alcoolice fac parte din această categorie. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți!
Vinul[63], jocul de noroc, pietrele ridicate [idolii] și săgețile [pentru prezicere] sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândați! ~ Doară Șeitan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la Rugăciune [As-Salat]. Oare nu vă veți opri voi [de la acestea]?” [Coran, 5:90-91]

2. A consuma carne de animal care a murit de moarte naturală, porc, și toate cele menționate de Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) în Coranul cel Sfânt:

„Vă sunt oprite mortăciunea, sângele [scurs], carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah [la junghierea lor], ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele [de altă vită], ce a fost sfâșiat de fiare – doar dacă ați junghiat [aceste vietăți înainte de a muri] – ca și vitele junghiate pe pietrele înălțate [ale idolilor] și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți[64]. Acestea sunt pentru voi

păcat. Aceia care nu cred sunt astăzi deznădăjduiți [că ar mai putea] să vă îndepărteze de la religia voastră. Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi! Și dacă cineva este silit de foame [să mănânce din cele oprite], fără pornire spre păcat, [să știe că] Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].” [Coran, 5:3]

3. A consuma carne de animale peste care nu a fost menționat Numele lui Allah cu intenție sinceră, sau a fost menționat alt nume în afară de al Lui atunci când au fost sacrificate. Allah

Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Și nu mâncați din cel peste care nu s-a pomenit numele lui Allah, căci aceasta este nelegiuire! Șeitani îi vor ispiti pe aliații lor să se certe cu voi. De le veți da ascultare, veți fi și voi politeiști.” [Coran, 6:121]

4. A consuma carne de animale cu colți, precum lei, leoparzi, lupi și similare, dar și, de asemenea, păsări cu gheare, precum vulturi, șoimi etc. Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

ne-a interzis să consumăm orice animal carnivor cu colți (cu care își vânează prada)”. (Muslim)

5. A consuma acele animale care au fost sacrificate de alții în afară de evrei sau creștini. Aceasta este considerată carne de mortăciune (care nu a fost sacrificată corespunzător) și nu este permis consumul ei.

6. Consumul oricărui aliment, băutură sau substanță aparent nocivă pentru corpul nostru, precum țigările și lucrurile similare; acest lucru nefiind permis. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„... și nu vă ucideți voi înșivă!
Allah este Ar-Rahim [Îndurător] cu
voi!” [Coran, 4:29]

7. Bărbaților li s-a interzis
îmbrăcămintea de mătase și aurul; dar
acestea le sunt permise femeilor.
Profetul lui Allah (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
a spus:

„Le este permis femeilor
comunității mele să folosească mătasea
și aurul, dar nu și bărbaților.” (Ahmad)

**Câteva rugă speciale (du'a), cuvinte
folosite pentru pomenirea lui Allah
Al-Muta'ali (Preaînaltul) și etichete
Islamice**

1. Menționează Numele lui Allah (spunând „Bismillah”) înainte de a începe a mânca sau a bea, și mulțumește (spunând „Alhamdulillah”) la final. Trebuie să mănânci din ceea ce ai în față și mereu cu mâna dreaptă, pentru că stânga este folosită pentru a ne curăți (de exemplu după ce ne facem necesitățile sau pentru a sufla nasul). Omar ibn Abu Salama (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Eram un băiat aflat în grija Profetului și mâinile mele erau în toate farfuriile, în timp ce mâncam. De aceea, Mesagerul lui Allah mi-a spus: «Băiete! Pomenește Numele lui Allah și mănâncă cu mâna dreaptă și numai

din felurile de mâncare care se află în fața ta.» Din acel moment, am mâncat numai în acest fel.” (Bukhari)

2. Niciodată nu se critică mâncarea, indiferent cum este aceasta. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) niciodată nu s-a plâns de mâncare. Dacă îi plăcea, mânca din ea, și dacă nu, o lăsa.” (Bukhari)

3. Nu trebuie să se intre într-o casă fără a cere voie înainte (ciocănind la ușă sau ceva asemănător). Allah Al-

'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„O, voi cei care credeți! Nu intrați în alte case afară de casele voastre, înainte de a cere îngăduința și de a-i saluta pe sălășluitoarii lor! Aceasta este mai bine pentru voi. Poate că voi veți lua aminte!” [Coran, **24:27**]

4. Nu se insistă în a cere voie de mai mult de trei ori pentru a intra într-o casă. Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„Trebuie să cereți voie de trei ori. Dacă vi se acordă (**intrarea**), intrați, și dacă nu, vă retrageți.” (**Muslim**)

5. Trebuie să îi salutăm pe cei ce îi cunoaștem și pe cei ce nu îi cunoaștem, de asemenea (spunând „As-Salamu alaikum”), pentru că aceasta aduce dragoste și prietenie. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus cu referire la aceasta:

„Nu veți intra în Paradis până ce nu veți crede, și nu veți crede până ce nu vă veți iubi unii pe alții. Să nu vă arăt eu, oare, un lucru pe care, dacă îl veți face, vă veți iubi? Răspândiți pacea – Salam (salutul Islamic) printre voi.” (Muslim)

6. Dacă cineva vă salută cu „Salam”, înapoiți același salut sau

unul mai bun[65]. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„Dacă vi se dă binețe, răspundeți cu binețe încă și mai frumos sau [cel puțin] răspundeți. Allah este Al-Hasib [Atoatesocotitor].” [Coran, 4:86]

7. Când cineva cască, trebuie să încerce să se abțină pe cât poate. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Căscatul este de la Șeitan. Când unul dintre voi simte că va căsca, să se rețină cât de mult poate, căci dacă

veți căsca cu zgomot, Șeitan râde de voi.” (Bukhari)

Dacă cineva nu se poate abține, trebuie să își acopere gura cu palma dreaptă. Dacă folosește mâna stângă, trebuie să fie cu partea posterioară sau cu pumnul închis și să își acopere gura astfel.

8. Dacă cineva strănută, se spune „Alhamdulillah”. Dacă alt musulman o face și spune aceasta, trebuie să i se răspundă cu „YarhamukAllah” („Allah să aibă milă de tine”). Dacă ni se răspunde cu „YarhamukAllah”, trebuie să spunem „Yahdikum wa yahdikum Allah wa yaslah balakum” („Allah să vă

călăuzească și să îndrepte gândurile voastre”). Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă a strănutat vreunul dintre voi, să spună Alhamdulillah! (Laudă lui Allah!) și să îi răspundă lui fratele lui (musulman) sau însoțitorul lui YarhamukAllah! (Allah să aibă milă de tine!); și dacă i s-a spus lui YarhamukAllah!, să raspunda el: Yahdikum wa yahdikum Allah wa yaslak balakum. (Allah să vă călăuzească și să îndrepte gândurile voastre.)” (Tirmidhi)

Dacă o persoană care nu este musulmană spune „Alhamdulillah”,

trebuie să i se răspundă doar cu „YahdikumAllah”.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, atunci când strănuta, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pune mâna sau partea din față a hainei în fața gurii și o făcea cu voce scăzută.

9. Nu se râgâie în public. Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un bărbat a râgâit în prezența Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și el i-a spus: «Scutește-ne de râgâitul tău, pentru că acela care este cel mai

sătul în această viață, va fi cel mai înfometat în Ziua Învierii.»”
(Tirmidhi)

10. Dacă cineva face o glumă, nu trebuie să spună nimic care să îi rănească sau care să arate dispreț față de ceilalți. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nici unul dintre voi să nu ia lucrurile fratelui său în glumă (pentru a-l supăra).” (Abu Dawud)

Nu permite ca glumele tale să te facă să minți pentru a-i face să râdă pe ceilalți. Profetul (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
a spus:

„Aveți grijă de cel care minte
pentru a-i face să râdă pe ceilalți! Aveți
grijă de el! Aveți grijă de el!” (Abu
Dawud)

11. Când mergem să dormim,
se menționează Numele lui Allah și ne
întindem pe partea dreaptă. Hudhaifah
ibn Al-Jaman (Allah să fie mulțumit de
el!) a spus:

„Când Profetul (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
mergea să doarmă, spunea:
«Bismikallahumme amutu wa ahia (O,
Allah, în Numele Tău trăiesc și mor.)»

Când se trezea
spunea: Alhamdulillah-alladhi ahiana
ba'da ma amattana wa ilaihin nushur
(Laudă lui Allah care mi-a dat viață
după moarte[66]).»” (Bukhari)

12. Înainte de a întreține relații
intime cu soția, **trebuie să spunem:**

„Bismillah. Allahumma yannibnash-
Shaitan wa yannib-ish-Shaitana ma
razaqtana”.

Încep în Numele lui Allah. O, Allah,
îndepărtează-l pe Șeitan de noi și
îndepărtează-l de ceea ce ne vei acorda
(un copil)”

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă cineva spune înainte de a avea relații intime: «Încep în Numele lui Allah. O, Allah, îndepărtează-l pe Șeitan de noi și îndepărtează-l de ceea ce ne vei acorda (un copil)» și Allah le dă un fiu, Șeitan nu îl va putea afecta pe acesta.” (Bukhari)

De asemenea, trebuie să menții tot ce se întâmplă între tine și perechea ta în privat. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Bărbatul care va fi în cea mai rea stare în ochii lui Allah, în Ziua Judecării, va fi acela care a făcut confidențe soției sale și ei lui, apoi el a mers și a dezvăluit secretele ei.”
(Muslim)

13. La ieșirea din casă, se spune următoarea rugă, după cum Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea:

„Aceluia care spune, **când iese din casa lui:** «Bismillahi tauakaltu alallahi, la hawla wa la qwata illa billah (În Numele lui Allah, mă încredințez lui Allah, și nu există putere nici forță decât în cele ce provin de la Allah.)» i se va spune:

«Chestiunile tale vor fi rezolvate, ai fost protejat de orice rău), și Sheitan se va îndepărta de tine.»” (Tirmidhi)

14. Când vizităm pe cineva bonav, trebuie să invocăm ruga despre care ne-a vorbit Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) Când el vizita pe cineva bolnav, se așeza aproape de capul lui și spunea de șapte ori:

„As-alullahal-Adhim, Rabbal-Arshil-Adhim an yashfiak”

(„Îl Rog pe Allah, Preamărețul, Domnul Tronului Maiestuos, să te însănătoșească.”)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat:

„Dacă Allah a scris că acea persoană va trăi încă un timp, o va face bine de boala ei.” (Ibn Hiban)

15. La intrarea în baie, fă-o cu piciorul stâng și spune:

„Bismillah Allahumma inni a'udhu bika minal-jubzi wal-jaba'iz”

(„În Numele lui Allah. O, Allah, caut adăpost la Tine de djinii masculi și femele.”)

La ieșirea din baie, care se face cu piciorul drept, se spune:

„Gufranak”

(„Caut iertarea Ta.”)

Sfaturi de la fratele vostru în Islam

● Trebuie să știi că atunci când ai îmbrățișat Islamul, Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a șters toate păcatele și acțiunile tale rele anterioare. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu știi că Islamul șterge tot ceea ce s-a făcut înainte de el?”

(Muslim)

Pe de altă parte, faptele rele comise înainte de a intra în Islam vor fi înlocuite cu fapte bune, cu Voia lui

Allah, după cum El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune în Coranul cel Glorios:

„Și aceia care nu cheamă un alt Dumnezeu împreună cu Allah și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc – căci acela care face aceasta va afla pedeapsa ~ Și va fi îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit – ~ Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte buna; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].” [Coran, 25:68-70]

Ascultă aceste vești bune de la Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**). Aceia dintre oamenii Cărții care îmbrățișează această religie vor avea o recompensă dublă pentru că ei cred în Profetul în care deja credeau (**Isus, Pacea lui Allah fie asupra sa!**) și cred și în Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Sfânt:

„Aceia cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el, **aceia cred în el; ~ Și când li se recită lor zic ei: «Noi credem în el. Acesta este adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supușii [lui Allah] înainte de [venirea] lui.»** ~ Aceștia vor fi dăruiți cu răsplată

de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.” [Coran, 28:52-54]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Aceia din oamenii Cărții (evrei și creștini) care acceptă Islamul vor avea o recompensă dublă: vor primi drepturile de care ne bucurăm și trebuie să îndeplinească obligațiile pe care le îndeplinim. Și acei necredincioși care acceptă Islamul vor primi recompensa lor, și vor primi drepturile de care noi ne bucurăm și

trebuie să îndeplinească obligațiile pe care noi le îndeplinim.” (Ahmad)

Astfel, cartea în care sunt înregistrate acțiunile tale este curată, așa că nu o păta cu păcate.

- Acum că ai cunoscut adevărul, dedică puțin din timpul tău studiului religiei tale. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Acela căruia Allah îi dorește binele, îl învață pe el Religia.” (Bukhari și Muslim)

Caută cunoștințe despre Aqidah (credință) și studiază cele de care ai nevoie în viața de zi cu zi despre

religie, precum puritatea (Tahara), Salah (Rugăciune) și restul. Poți, de asemenea, să înveți regulile comerțului și ale locului de muncă pe care tu îl ocupi, astfel încât să nu faci fără să vrei din cele interzise. Fă, de asemenea, tot posibilul să memorizezi Cartea lui Allah (Coranul).

Trebuie să înțelegi religia din sursele corespunzătoare și de încredere: Sfântul Coran și Sunnah autentică a Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), trebuie să fie exemplul tău; învață

biografia lui pentru a-l putea imita. Fă tot ce îți stă în putință pentru a te înconjura de înțelepți și persoane care practică ceea ce predică.

Ține cont de faptul că nu toți cei pretind că sunt musulmani sunt cu adevărat. De aceea, **trebuie să ai grijă la cine cauți cunoștințe**: trebuie să judeci tot ceea ce citești sau auzi, să vezi dacă acestea sunt în acord cu Coranul și Sunnah Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) (**și Sunnah trebuie să fie înțeleasă în lumina înțelepciunii predecesorilor pioși**).

Acelea lucruri care sunt în acord cu Sunnah fă-le și cele ce merg

împotriva ei, lasă-le. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Adevărat, evreii s-au diferențiat până ce au devenit 71 de secte. Și creștinii s-au diferențiat până ce au devenit 72 de secte. Și această Umma se va diferenția în 73 de secte și toate vor fi în Foc, în afară de una.» Și au întrebat ei: «Care este aceasta, o, Mesager al lui Allah?» El a răspuns: «Cei care se află pe calea mea și a companionilor mei.»”
(Bukhari, musul și Tirmidhi)

- Trebuie să îi iubești și să te aliezi cu credincioșii, să respingi necredința și să nu îi iei niciodată ca

aliați pe cei care nu cred în Allah Al-Ahad (**Unicul**) în locul credincioșilor. Aceasta nu înseamnă să îi asuprești, să le încalci drepturile, nu trebuie să îi disprețuiești. Aceasta trebuie să te motiveze să îi ajuți să se salveze de Foc. Nu prefera necredincioșii în locul musulmanilor și nu îi ajuta împotriva fraților tăi. Allah Al-Muta'ali (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora...” [Coran, [9:71](#)]

- Trebuie să știi că acela care îmbrățișează Islamul s-ar putea să trebuiască să suporte opoziție, răutăți

sau indiferență, în special din partea celor apropiați. Trebuie să ții cont de aceasta și să știi că dacă cineva te asuprește în orice fel, aceasta te face să crești în nivelul de credință, te purifică de păcate și este o încercare prin care Allah Al-'Aziz (**Cel Atotputernic**) vede până unde ajunge sinceritatea și fermitatea ta în religie. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Nobil:

„Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune «**Noi credem!**» și că ei nu vor fi încercați? ~ Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint [în privința credinței].” [Coran, **29:2-3**]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„... Omul este încercat conform nivelului credinței sale. Dacă credința sa este puternică, încercările sale sunt mai aspre, iar dacă există o slăbiciune în credința lui, el va fi încercat în consecință.” (Tirmidhi și Ibn Majjah)

Ține cont că mulți vor încerca să te facă să te îndoiești în legătură cu Islamul și vor insista în mod constant. Consultă persoanele înțelepte pentru a obține un răspuns adecvat îndoielilor tale, bazate pe Coran și Sunnah.

- În ceea ce privește invitarea oamenilor la religia lui Allah (**Dawah**) și la Sunnah autentică, trebuie să cunoști bine ceea ce predici li ceea ce îi înveți pe alții. Astfel, tuturor întrebărilor pe care inamicii Islamului le ridică, le poate fi răspuns cu ușurință. Dawah trebuie făcută așa cum spune Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**):

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum este mai frumos! Domnul tău este mai bine știutor al acelor care s-au abătut de la calea Sa și El este mai bine știutor al celor care sunt bine călăuziți.” [Coran, [16:125](#)]

Încearcă să îi faci pe cei din jur să cunoască Islamul, astfel încât și ei să fie salvați de Infern, așa cum Creatorul te-a salvat pe tine de el, și începe cu cei mai apropiați de tine. Ține cont de cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„... Ați fost trimiși să ușurați lucrurile, nu să le îngreunați.”
(Bukhari)

Trebuie să știi că este o mare recompensă și mulțumire a lui Allah Al-Ahad (Unicul) când ajuți o persoană să îmbrățișeze Islamul; Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

i-a spus lui Ali (Allah să fie mulțumit de el!):

„A călăuzi Allah prin tine chiar și un singur om este mai bun (pentru tine ca răsplată) decât o turmă întregă de cămile roșii.” (Bukhari și Muslim)

Vei avea aceeași recompensă ca aceia pe care Allah Al-Hamdi (Călăuzitorul) i-a călăuzit prin intermediul tău, fără ca ei să piardă nimic din recompensa lor. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze dreapta călăuzire, primește o răsplată egală cu a acelor care îl

urmează, fără ca răsplata lor să scadă într-un fel; iar dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze calea greșită, păcatul de care se face vinovat este egal cu cel al cărora îl urmează, fără ca păcatele lor să scadă în vreun fel.” (Muslim)

Trebuie să știi că răspândirea acestei religii între nemusulmani și invitarea lor la ea este o datorie a fiecărui musulman, așa că nu neglija aceasta. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Învăța-i această religie pe ceilalți, chiar de ar fi și numai un singur verset.” (Tirmidhi)

Trebuie să faci ca persoanele să iubească religia lui Allah. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dași vești bune și nu faceți ca oamenii să se îndepărteze de religie; ușurați-le lucrurile oamenilor și nu le îngreunați.” (Muslim)

Să știi, frate, că atunci când inviți oamenii la Islam nu ești responsabil de rezultat, pentru că aceasta se limitează la a explica învățăturile și la a arăta adevărul oamenilor. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„...și tu călăuzești pe un drum drept, ~ pe drumul lui Allah, ale căruia sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Și către Allah se îndreaptă [toate lucrurile].” [Coran, 42:52-53]

În ceea ce privește călăuzirea la Islam, aceasta provine doar de la Allah Al-Ahad (**Unicul**). El, Preaînaltul și Preamărețul, **spune în Coranul cel Sfânt:**

„Tu, [Mohammed], nu călăuzești pe cine-ți place, ci Allah călăuzește pe cine voiește și El îi cunoaște mai bine pe cei ce se lasă călăuziți.” [Coran, 28:56]

- Încearcă să îți alegi tovarăși pioși, care să te încurajeze să faci bine, să previi de la rele, și pe care te poți baza în viață. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Exemplul dintre un companion bun (care stă cu tine) în comparație cu unul rău, este ca cea avânzătorului de mosc și cuptorul fierarului; de la primul vei putea fie cumpăra mosc fie să te bucuri de parfumul bun, în timp ce cuptorul ar arde fie hainele tale sau casa ta, fie ai avea un miros urât și neplăcut.”

(Bukhari)

- Ai mare grijă să nu duci religia la extrem. Nu există extremism

și nici fanatism în Islam. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) spune în Coranul cel Glorios:

„...Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea ...” [Coran, 2:185]

Anas ibn Malik (**Allah să fie mulțumit de el!**) a spus:

„La soțiile Trimisului lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) au venit trei persoane ca să întrebe despre faptele de credință ale Profetului. După ce li s-a relatat despre acestea, **ei au spus că nu era mare lucru și au zis: «Atunci, unde ne aflăm noi, în comparație cu Profetul, de vreme ce**

Allah i-a iertat toate păcatele din trecut și pe cele viitoare?» Unul dintre ei a spus: «Eu, cel puțin, mă rog toată noaptea.» Altul a zis: «Eu postesc toată ziua și nu încalc Postul.» Iar celălalt a zis: «Eu mă feresc de femei și nu mă însor niciodată.» Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit la ei și le-a zis: «Voi sunteți cei care spuneți cutare și cutare lucruri? Aveți grijă! Pe Allah, eu mă tem de Allah mai mult ca voi și, dintre voi, eu sunt cel mai supus Lui, însă totuși țin Post și îl încalc, fac Rugăciuni și stau noaptea de veghe și mă căsătoresc. Așa că cel ce se depărtează de la calea mea, nu este de-al meu.»” (Bukhari)

Pe de altă parte, nu trebuie să existe jumătăți de măsură în religie. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Orice v-am interzis, evitați. Și orice v-am poruncit să faceți, faceți cât de mult este posibil, cu adevărat cei dinaintea voastră au fost pierduți din cauza întrebărilor lor persistente și diferenței dintre ei și Profeții lor.”

(Muslim)

- Vei vedea mulți musulmani care nu își îndeplinesc obligațiile și nu se îndepărtează de cele interzise de religie. Nu își îndeplinesc nici partea de Dawah (răspândire a Islamului). Cazurile sunt variate: sunt unii care

respectă într-o mai mare sau mai mică măsură cele impuse de Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic). Indiferent de situație, motivul pentru care aceasta se întâmplă este pentru că Șeitan face tot posibilul pentru a-i devia pe fiii lui Adam de la Calea cea Dreaptă. Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) spune în Coranul cel Glorios:

„A zis: «Doamne, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor [lucrurile de] pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire, ~ Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!»” [Coran, 15:39-40]

Șeitan a promis să facă tot posibilul pentru a-i abate pe fiii lui

Adam de la Calea cea Dreaptă. Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) spune în Coranul cel Sfânt:

„Noi v-am creat și v-am dat chip și le-am zis apoi Îngerilor: «Prosternați-vă înaintea lui Adam!» Și s-au prosternat ei, afară de Iblis, care nu a fost printre cei care s-au prosternat. ~ L-a întrebat: «Ce te-a oprit să te prosternezi, când ți-am poruncit?» A răspuns: «Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut!» ~ A grăit [Allah]: «Coboară de aici, ca să nu te mai arăți semeț aici! Deci ieși afară și tu vei fi dintre cei vrednici de dispreț!» ~ A răspuns: «Dă-mi un răgaz până în Ziua când vor fi înviați

[din morți]!» ~ A grăit [Allah]: «Vei fi dintre aceia cărora li se va da păsuire!» ~ A zis [Iblis]: «Pentru că m-ai ademenit, îi voi pândi pe ei pe drumul Tău cel drept și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori.» ~ A grăit [Allah]: «Ieși de aici, disprețuit și alungat! Cât despre aceia dintre ei care te vor urma, voi umple Gheena cu voi toți!»”
[Coran, 7:11-18]

Nu te descuraja în datoria ta în ceea ce privește difuzarea religiei lui Allah, pentru că trebuie să fii mereu motivat pentru a o predica și a o explica.

- Să ai întotdeauna un comportament Islamic în viața ta de zi cu zi, spre exemplu, ajutând pe cineva aflat la nevoie, cunoscut sau nu, și zâmbind fraților tăi. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Zâmbetul în fața fratelui tău este sadaqa (milostenie). Când îndemni oamenii să facă lucruri bune sau îi oprești să facă lucruri rele este sadaqa. Îndrumarea unui om pierdut este sadaqa. Îndepărtarea unui spin sau a unei pietre din drum este sadaqa. Când torni apă din găleata ta în găleata fratelui tău este sadaqa.” (Muslim)

Hainele și tot ce ai trebuie să fie curate. Un musulman trebuie să fie mereu curat pentru că religia lui este una a curățeniei. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâteliile voastre la toate locurile de Rugăciune! Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El nu-i iubește pe cei care întrec măsura!” [Coran, 7:31]

Islamul pune accentul pe diferențierea de celelalte religii și relele lor obiceiuri. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea

lui Allah fie asupra sa!) a spus despre aceasta:

„Curățați-vă curțile pentru că este adevărat că evreii nu le curățau pe ale lor.” (Sahih Al-Yami)

Trebuie să încerci să faci cât mai multe fapte bune, precum milostenii, Rugăciuni voluntare și alte acțiuni de adorare. Când cineva realizează toate aceste acțiuni (menționate mai sus), răspândește în mod indirect religia printre musulmanii care nu o practică. O arată, de asemenea, nemusulmanilor, care pot simți curiozitate și întreba despre Islam pentru a învăța despre aspectele lui cele mai frumoase.

Tratează-ți bine rudele și nu rupe legăturile cu ei chiar dacă ei se opun faptului că tu ai îmbrățișat Islamul. Dimpotrivă, trebuie să ai o cât mai bună relație cu ei pentru a-i determina să se apropie de religie. Vor ști că și s-a îmbunătățit caracterul după ce ai devenit musulman și că ești o persoană mai bună. Asma (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Mama mea, care era încă păgână, a venit în vizită. Am mers la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a îl întreba dacă acest lucru este bine. I-am spus: «A venit în vizită și este interesată de Islam, pot să mai păstrez legăturile mele cu

ea?» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Da, bineînțeles, este mama ta, deci păstrează legătura cu ea.»” (Bukhari și Muslim)

- Trebuie să știi, de asemenea, că lupta între bine și rău va continua până în Ziua Judecării. Forța musulmanilor și forța necredincioșilor, minoritatea musulmanilor și majoritatea necredincioșilor, înapoierea musulmanilor și avansul necredincioșilor, umilința credincioșilor și puterea necredincioșilor nu sunt dovezi care să indice că Islamul este fals. Totul este rezultatul imediat al îndepărtării de Legislația Domnului nostru (Shari'ah)

și abandonarea faptelor bune și a chemării la drumul lui Allah.

- Trebuie să mai știi, frate, că ne aflăm la finalul timpurilor (**Ziua Judecării se apropie**) și cu fiecare zi care trece ne apropiem de finalul lumii și de Ora Finală. Profetul Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„**«Eu și Ora suntem așa de aproape.»**, și a împreunat degetul lui arătător cu cel mijlociu.” (**Bukhari**)

Trimisul lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a anticipat starea Islamului (**și a musulmanilor**) din aceste timpuri:

„Islamul a început ca ceva străin și va deveni astfel din nou. Binecuvântați fie străinii.” (Muslim)

Faptul că are mulți adepți nu arată că felul în care este practică religia este cel corect. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Binecuvântați fie străinii! Binecuvântați fie străinii!» Cineva a întrebat: «Cine sunt străinii, Trimis al lui Allah?» El a răspuns: «Persoanele corecte între cei răi. Cei ce nu ascultă de ei sunt mai mulți decât cei ce îi ascultă.»” (Ahmad)

A mai clarificat (Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) situația în care se vor afla musulmanii care se agață de religie și toate greutățile pe care le vor întâmpina (pentru că o practică), fie ele fizice sau psihologice. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Porunciți binele și interziceri răul, dar atunci când vedeți că vă urmărește lăcomia, că vă satisfaceți dorințele, că viața din această lume afectează oamenii și că toți sunt fericiți cu propriile lor păreri, adăpostiți-vă în voi înșivă și nu mai recomandați binele publicului în general, pentru că este adevărat că vor veni zile în care a avea

răbdare va fi ca și cum s-ar susține un jărat în mână. Acela care va face fapte bune în acele zile va primi recompensa a cincizeci de persoane.”
(Ibn Hibban)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a informat că atunci când Ziua Învierii va fi aproape, religia va scădea. Nimeni care să spună „La Ilaha illallah” nu va mai rămâne pe fața Pământului. Vor rămâne doar cei mai răi ai creației și peste ei se va stabili Ceasul Final.

Nawas ibn Sam'an a relatat hadith-ul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa!) în care descrie istoria lui Dajjal (Anticristul), venirea lui Isa ibn Mariam (Isus) și sosirea lui Yagog și Magog spunând:

„... atunci Allah va trimite un vânt pur și bun care îi va ridica pe ei de la subsuori. Va lua sufletul fiecărui credincios musulman și vor rămâne doar cei mai răi. Vor avea relații sexuale de față cu publicul ca măgarii și va fi decretată Ora peste ei.”

(Muslim)

- Trebuie să știi că toate chestiunile sunt judecate de acord cu felul în care se termină, așa că ai grijă să îi ceri lui Allah Al-'Alaa

(Preaînaltul) să te mențină ferm în

Islam și să mori ca un credincios. Asigură-te că faptele și cuvintele tale sunt doar pentru Allah Al-Ahad (Unicul), că sunt de acord cu cele decretate de El, Preînaltul și Preaslăvitul, și că îți petreci timpul ascultând de El. Fii responsabil de acțiunile tale înainte să trebuiască să dai socoteală și fă în așa fel ca Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul) să te vadă făcând ceea ce a poruncit și nu ceea ce a interzis.

~ Fie ca Allah să ne țină fermi în această religie și să ne ajute să murim ca musulmani! ~

Toată Lauda este numai a lui Allah Unicul, Stăpânul Lumilor și fie ca

toate binecuvântările lui Allah să fie
asupra Profetului Său (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
și a familiei sale!

Link-uri utile:

www.thekeytoislam.com

www.islamland.org

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.islamic-invitation.com

[1] Cuvântul pe care l-am tradus ca religie este termenul din limba arabă

„din”, care în arabă se referă la un mod de viață, atât privată, cât și publică. Este un termen care cuprinde acte de adorare, practică politică și un cod detaliat despre igienă și maniere.

[2] În această carte, atunci când spunem Allah spune..., utilizăm traducerea sensurilor cuvintelor din versetele respective și nu o traducere literală, deoarece nimeni nu știe traducerea lor completă, sub toate aspectele, cu excepția lui Allah Al-Muta'ali(**Preaînaltul**).

[3] De la Mesajul Meu.

[4] În limba arabă, are sensul de Paradis sau, ca în acest context, doar

partea din mijloc, mai ridicată a Paradisului.

[5] Evreii și creștinii.

[6] Hadith: Este o relatare a cuvintelor, acțiunilor, aprobărilor, avertizărilor și caracteristicilor Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Un Hadith Qudsi este acel hadith în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) relatează ceva spus de Allah Al-'Alaa (Preaînaltul), care nu aparține Coranului cel Sfânt.

[7] Djinni: creații ale lui Allah Al-Muta'ali (Preaînaltul), aparținând lumii invizibile, care au puterea de a alege

asemeni oamenilor, ce sunt creați din foc.

[8] Shahada: Literal, înseamnă mărturisirea de credință.

[9] Tawhid: conceptul Unicității lui Allah.

[10] Aceste două concepte sunt cunoscute sub numele de Tawhid Ar-Rububiyah sau Unicitatea lui Allah în Domnie. Aceasta este credința că nu există alt Creator, Susținător sau Domn în afară de Allah.

[11] Acesta este conceptul cunoscut sub numele de Tawhid Al-Uluhiyah sau Unicitatea lui Allah în adorarea Lui.

Aceasta este credința că Allah este Unicul care merită să fie adorat.

[12] Acesta este conceptul numit Tawhid Al-Asma' wa As-Sifat, aceasta este credința că Allah are Nume și Atribute sublime și că nimeni nu Îi este egal sau se compară cu El.

[13] Cele 99 de epitete sau nume sublime ale lui Allah. Conform unor hadith-uri, cel care le știe pe toate, va ajunge în Paradis.

[14] Kufr: necredință.

[15] Nu este suficient ca o persoană să știe ce înseamnă Shahada și să o creadă cu certitudine, trebuie, de

asemenea, să o accepte și să o pronunțe și astfel îmbrățișează Islamul.

[16] Nu este suficient ca o persoană să știe ce înseamnă Shahada și să o creadă cu certitudine, să o accepte și astfel să îmbrățișeze Islamul; trebuie, de asemenea, să acționeze în acord cu ea.

[17] Muhsin: literalmente, o persoană care face ceva bine. Aici, cu sensul de cineva care face fapte bune sincere pentru Allah, de acord cu Tradiția lăsată de Profet (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**). Allah menționează supunerea față de El alături de faptele bune și dacă o

persoană face aceasta, a înțeles cu adevărat Shahada.

[18] Chiar dacă o persoană ar putea face toate acestea, poate ascunde necredința din inima lui, precum ipocriții.

[19] Se poate întâmpla ca o persoană să îndeplinească toate condițiile enumerate, dar să dedice adorare altora în afară de Allah în anumite ocazii, precum a se ruga la morți. În acest caz, nu a făcut aceasta pentru Allah.

[20] Fără să obosească.

[21] Îngerul Jibril, Pacea lui Allah fie asupra lui!

[22] Duhul cel demn de încredere, Jibril (Pacea lui Allah fie asupra sa!), Îngerul care a adus revelația.

[23] Cei doi Îngeri (Pacea lui Allah fie asupra lor!) care stau în dreapta și în stânga omului.

[24] Jannah: Grădinile Paradisului, locuința eternă rezervată doar credincioșilor.

[25] Sunnah: Tradiția Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), tot ceea ce acesta a spus, a făcut sau a aprobat la un moment dat.

[26] Cum sunt carnea de porc, mortăciunea și sângele.

[27] Coranul cel Sfânt.

[28] Sheitan: Satana. Un djinn care se mai numește și Iblis, cel care nu a îndeplinit ordinul lui Allah de a se prosterna în fața lui Adam (**Pacea lui Allah fie asupra sa!**), și, în consecință, a fost blestemat pentru toată eternitatea. I-a cerut iertare pentru un timp lui Allah pentru a-i putea atrage pe oameni către Focul Infernului, care i-a fost destinat.

[29] Evreii și creștinii.

[30] Ibn (**plural Banu**): „fiul lui...”, „fiii lui...”.

[31] Kuniah: poreclă.

[32] Jalil: cel pe care Allah l-a ales între preaiubiții Lui.

[33] Un lac pe care Allah i l-a dat Profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa !**), iar acel ce va bea din el nu va mai simți sete niciodată.

[34] Raudatun-Nadiiah Sharh Aqidatil-Wasatiih, p.352-353

[35] Ijtihad: într-un context religios-legal înseamnă străduința pentru a descifra o lege bazându-te pe raționamentul legislativ și dovada textuală.

[36] Whudu: spălarea unor părți specifice ale corpului pentru a ieși

dintr-o stare de impuritate minoră, va fi explicat în detaliu mai târziu .

[\[37\]](#) Observați că nu i-a ordonat să se spele doar pe picior, ci să repete tot wudhu complet, ca și Rugăciunea pe care o realiza.

[\[38\]](#) Jihad-ul reprezintă lupta pe Calea lui Allah, însemnând, în primul rând, utilizarea tuturor energiilor și resurselor pentru a stabili sistemul Islamic de viață, pentru a obține mulțumirea lui Allah Preaînaltul. Jihad-ul înseamnă, în primul rând, lupta cu propria persoană, pentru a învăța să îți controlezi propriile dorințe, astfel încât să acționezi

conform Islamului, stând deoparte de tot ceea ce este interzis.

[\[39\]](#) Qiblah: direcția spre Kaba'ah, în orașul Mecca, spre care se întorc toți musulmanii atunci când se roagă.

[\[40\]](#) Acestea sunt Rugăciunile Sunnah (**voluntare, recomandabile**) cele mai importante; mai sunt și altele în relație cu fiecare Rugăciune.

[\[41\]](#) Makruh: ceva nerecomandabil pentru religie. Dacă o persoană o face, nu va fi pedepsită, dar dacă nu o face, va fi răsplătită. Este de preferat a te ruga Asr înainte ca Soarele să înceapă să devină portocaliu, dar este permis până apune complet.

[42] Stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după care abluțiunea majoră (**ghusl**) este obligatorie atât pentru bărbat, cât și pentru femeie.

[43] Awrah: părțile corpului pe care trebuie să evităm să arătăm celorlalți.

[44] Prin găteală, se înțelege atât curățenia corporală, cât și alegerea celor mai bune haine.

[45] Al-Masjid Al-Haram (**Moscheea cea Sfântă**) este unul dintre numele actualei mari moschei din Mecca, în a cărei incintă se află Kaba'ah.

[46] Stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după

care abluțiunea majoră (**ghusl**) este obligatorie atât pentru bărbat, cât și pentru femeie.

[47] Se poate implora și cere în propria limbă, și cu propriile cuvinte.

[48] „Încercările Vieții...” sunt cele pe care o persoană le întâlnește de-a lungul vieții în legătură cu tentațiile vieții lumești și dorințele pe care le prezintă. „Încercările morții...” sunt întrebările din mormân și interogatoriul celor doi Îngeri.

„Calomniile Falsului Mesia (**Dajjal**)...” sunt întâmplările supranaturale ce vor avea loc în mâinile lui: lucruri ce vor face ca

lumea să îl urmeze și să accepte și să îi proclame Divinitatea.

[49] Se poate implora cu limba proprie și cu propriile cuvinte.

[50] Aproximativ 15 până la 20 de minute după ce Soarele a ieșit.

[51] Jihad: aici cuvântul este folosit cu sensul literal, și înseamnă „o luptă constantă”.

[52] Trebuie să recupereze aceste zile înainte să sosească următoarea lună Ramadan.

[53] Allah Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) nu are nevoie de făpturi, ci numai ele au nevoie de El.

[54] Ihram: starea de puritate, de sacralitate, pe care o adoptă musulmanul, atunci când împlinește Hajj sau Umrah.

[55] Miqat: plural mawaqit, locul unde se îmbracă Ihram-ul, în vederea efectuării Pelerinajului.

[56] A douăsprezecea lună a calendarului Islamic, luna în care se efectuează Pelerinajul la Mecca.

[57] Tawáf: ritualul de înconjurare a Kabe'ei, de 7 ori, în timpul Hajj-ului și Umrei.

[58] Kaba'ah este primul loc construit pentru adorarea lui Allah pe tot Pământul. A fost construită de Avraam și Ismael (Pacea lui Allah fie asupra lor), din ordinul lui Allah. El spune: „Este o datorie a oamenilor față de Allah [să împlinească] Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc, Allah nu are nevoie de aceste lumi.” [Coran, 3:97]

[59] Duha: momentul următor al celui în care Soarele atinge lungimea unei lance până ajunge la zenit.

[60] Allah a legiferat călătorului prescurtarea Rugăciunilor Dhuhur, Asr

și Isha de la patru raka'at la două. De asemenea, pot fi realizate Rugăciunile Dhuhur și Asr, amândouă în același timp, fie Dhuhur sau Asr, și Maghrib împreună cu Isha în timpul uneia dintre cele două Rugăciuni.

[61] Aceștia sunt trei monoliți în Mina, unul mic, unul mijlociu și unul mare. Ultimul este Jamrat-ul-Aqabah.

[62] Muhair: o persoană care a făcut Hijrah: a emigrat lăsând în urmă pământul necredinței pentru cauza lui Allah.

[63] Vinul – și prin analogie – orice băutură spiritoasă cu efect asemănător.

[64] Pe săgețile folosite pentru tragerea la sorți erau înscrise cuvinte ca „Fă!” și „Nu face!” sau altele de acest fel. Ele erau utilizate în perioada preislamică pentru a alege anumite lucruri asupra cărora oamenii nu erau siguri, prin tragere la sorți. Allah Al-'Alaa (**Preaînaltul**) a interzis această practică.

[65] Dacă cineva spune „As-Salamu alaikum”, răspundem, cel puțin, cu „wa alaikum sallam”. Este mai bine să adăugăm „wa Rahmatullah”, și încă puțin, „wa Barakatuh”.

[66] Somnul este considerat a fi „moartea minoră”, în sensul că în timpul somnului, sulfetul părăsește

trupul, până când ajunge în dreptul Stăpânului Tronului, Allah, în fața Căruia se prosternează. Însă, în timpul somnului, sufletul nu părăsește în totalitate trupul, ca și la moarte; putem să considerăm sufletul că este asemeni unei raze sau a unui fir, al cărui capăt este conectat corpului.